DEN DANSKE Stjerne
NR. 4
APRIL 1963
112. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 4

APRIL 1963

112. ÅRG.

Indhold:

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år, i udlandet $ 3,00 pr. halvår, $ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01-34 24 55

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør
Annoncer: Jørgen W. Schmidt

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen, Holte

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

I Lukas Evangeliet 22:19—20 læser vi: »Og han tog et brød, takkede og brød det, gav dem det og sagde: Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig! Ligeså tog han også kalken efter aftensmåltidet og sagde: Denne kalk er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer.« Herren befalede sine disciple at mødes ofte for at bryde brødet og drikke kalken til ihukommelse af Hans mission. Apostlene samledes på den første dag i ugen og nød nadveren, »På den første dag i ugen, da vi var samlede for at bryde brødet, samtalede Paulus med dem, da han næste dag ville rejse derfra, og han blev ved med at tale lige til midnat,« *(Ap. Gern. 20:7)*, og i vore dage har Herren befalet os at samles på Hans dag for at nyde nadveren. »Og for at du kan holde dig fuldstændig uplettet af verden, skal du gå til bedehuset og ofre dine sakramenter på min hellige dag. Thi sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og tilegne den Allerhøjeste din andagt. Dog skal du altid afgive dine løfter i retfærdighed, hver dag og altid. Men kom i hu, at på denne Herrens dag skal du ofre dine gaver og sakramenter til den Allerhøjeste og bekende dine synder for dine brødre og for Herren.« *(L. & P. 59:9—12)*.

Denne ordinance har Herren sagt er af stor betydning, og hvor mange af os forstår alligevel, hvor vigtig og gavnlig den er?

Når vi går i dåbens vande, slutter vi en pagt med Herren om, at vi vil opgive verdens skikke, leve et nyt liv og efterleve Jesu Kristi evangeliums love og ordinancer, så vi kan få del i Hans rige.

Da Herren er klar over vore menneskelige svagheder og vor tendens til at glemme endog vigtige ting, hvis vi ikke bliver mindet om dem, har Han givet os denne smukke og hellige ordinance, der kaldes nadveren, med den befaling, at vi mødes ofte og gennem denne enkle, men alligevel hellige ordinance fornyr vore pagter hver uge. Forestil Dem hvilken magtfuld indflydelse til det gode dette kan være i vort liv, hvis vi hver uge nyder nadveren og højtideligt lover vor Herre, at vi vil vedblive at være trofaste til at holde Hans befalinger, at vi er villige til stolt at fortælle verden, at vi er Hans disciple, med andre ord, at vi påtager os Hans navn, så vi kan være værdige til at have Hans Ånd hos os her bestandig og blive værdige til at indgå i Hans rige.

Ser vi ikke og forstår vi ikke betydningen og nødvendigheden af denne ugentlige påmindelse og fornyelse? Er vi ikke klar over, hvor gavnlig denne ugentlige time med mediteren og reflekteren kan være ved at hjælpe os til hver for sig at erkende vore fejl og svagheder, omvende os fra dem og bede Herren om tilgivelse og hver uge love at blive bedre end vi var i den foregående uge? Jeg er sikker på, at dette er vejen til fuldkommenhed, og er hvad Herren mente, da Han sagde, at Han ville give os linie på linie og bud på bud. Med den rette forståelse af denne vidunderlige ordinance og dens gavnlige indflydelse til at hjælpe os på vor vej til det celestiale rige ville de sidste dages hellige være tilstede ved nadvermøderne hver eneste søndag, om det er regn eller solskin, ferie eller fridage.

Læs følgende smukke bønner og læg mærke til alvoren bag de jævne ord: »O Gud, du evige Fader, vi beder dig i din Søns Jesu Kristi navn velsigne og hellige dette brød for alle deres sjæle, som nyder deraf, at de må spise det til minde om din Søns legeme og vidne for dig, o Gud, du evige Fader, at de er villige til at påtage sig din Søns navn og altid erindre ham og holde hans bud, som han har givet dem, så hans Ånd altid må være hos dem. Amen.« »O Gud, du evige Fader, vi beder dig i din Søns Jesu Kristi navn velsigne og hellige dette vand for alle deres sjæle, som drikker deraf, at de må gøre det til minde om din Søns blod, der blev udgydt for dem, at de må vidne for dig, o Gud, du evige Fader, at de altid erindrer ham, så de må have hans Ånd hos sig. Amen.«

Nadveren, som nydes til minde om Jesu Kristi, verdens Frelsers, store mission, er en af de helligste af alle ordinancer. Og dog, fordi vi nyder den hver uge, bliver den hverdagsagtig og af ringe betydning. Men lad os erindre, at Gud lader sig ikke spotte. Han har sagt atter og atter til os, at det er Hans vilje, at vi skal samles ofte i den hensigt at forny vore pagter ved at nyde nadveren, men har lige så tydeligt sagt til os, at vi må være værdige, når vi nyder den.

Apostlen Paulus advarede de hellige i Korint om dette med følgende ord: »Thi fra Herren har jeg modtaget, hvad jeg også har overleveret jer, at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog brød, takkede, brød det og sagde: 'Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!' Ligeså tog han også kalken efter aftensmåltidet og sagde: 'Denne kalk er den nye pagt ved mit blod; gør dette, så ofte som I drikker den, til ihukommelse af mig.' Thi så ofte som I spiser dette brød og drikker forkynder I Herrens død, indtil han kom-

mer. Den, der spiser brødet eller drikker Herrens kalk på uværdig vis, pådrager sig altså skyld over for Herrens legeme og blod. Enhver må prøve sig selv og så spise af brødet og drikke af kalken. Thi den, som spiser og drikker uden at ænse, at det er Herrens legeme, spiser og drikker sig selv en dom til. Derfor er der mange svage og syge iblandt jer, og adskillige sover hen.« *(1. Kor. 11:23—30).*

Dette skulle give enhver en fuld forståelse af det alvorlige i at nyde nadveren uværdigt. Hvornår nyder vi nadveren uværdigt?

Hvis vi, siden vi sidst nød den, har været ulydige mod nogen af Guds befalinger og ikke har rettet de fejl, vi har begået, og bedt om tilgivelse med en sand omvendelsens ånd, nyder vi den uværdigt og bringer forbandelse over os i stedet for velsignelse. Vi bør først virkelig omvende os, derefter bede om tilgivelse og så nyde nadveren værdigt.

Vi kan ikke bryde Visdomsordet og nyde nadveren værdigt. Vi kan ikke forsømme vor tiende- og fasteofferbetaling og deltage værdigt. Vi kan ikke være uærlige i hverken tale eller handling, vi kan ikke sige usandheder eller undlade at sige sandheden og deltage værdigt. Vi kan ikke være umoralske i tale eller handling og deltage værdigt. Vi kan ikke nære dårlige følelser over for *nogen* og deltage værdigt.

Vi kan ikke blive borte fra vore nadvermøder og aldrig nyde nadveren af frygt for at nyde den uværdigt, vi må være store nok og ydmyge nok til at erkende vore fejl og svagheder, store nok og ydmyge nok til at bede om undskyldning, hvis vi har gjort hinanden uret, store nok til at bede om tilgivelse hos dem, vi har syndet imod, og hos vor himmelske Fader. Vi må være angergivne nok til virkelig at sørge over vore svagheder og ikke prøve at finde undskyldninger for dem, men have et virkeligt ønske om at overvinde dem. Dette er vejen til ophøjelse, der er ingen anden vej. Vejen er lige og porten er snæver, og det kræver, at vi holder *alle* Guds befalinger, ikke kun dem, som vi selv ønsker at efterleve. Guds befalinger er beregnet på at berede os til at være værdige til at leve i Hans nærhed, og nadveren er beregnet til at minde os om disse principper og hjælpe os til at være lydige imod dem. Nårsomhelst vi nyder nadveren med nogen anden ånd, nyder vi den uværdigt og vil aldrig opnå det celestiale rige.

Nårsomhelst vi bliver borte fra vore møder og undlader at leve op til vore pligter, ødelægger vi også vore chancer for at opnå celestial herlighed.

At nyde nadveren er en ordinance, hvor vi fornyer vore pagter. Den højre hånd er den hånd, der er bestemt til at blive brugt til at indgå pagter, derfor skulle vi tage nadveren med vor højre hånd.

Hvis vi alle bliver ydmyge nok til at nyde nadveren værdigt, vil al sladder, uærlighed, misundelse og splid fuldstændigt forsvinde fra vore grene og distrikter, og Herrens Ånd og broderskabets ånd vil gøre vore møder og aktiviteter til en fryd og en udvikling for os.

Må enhver af Kirkens medlemmer have tilstrækkelig kærlighed til sig selv og til sin Gud til at overvære Kirkens møder regelmæssigt, må vi alle have mod og ydmyghed til at indrømme, når vi kommer til kort, omvende os fra vore svagheder, rette alt det forkerte, der kan rettes, bede om tilgivelse, når det behøves, beslutte at leve bedre i denne uge end vi gjorde i sidste uge, og derved hver uge forny vore pagter med vor Herre og Frelser ved at nyde nadveren *værdigt,* er min ydmyge bøn.

Deres hengivne broder

Levi B. Thorup,
missionspræsident.

ÆGTEFÆLLER OG INGEN ANDRE

Af *Spencer W. Kimball*
Af De Tolv Apostles Råd

(Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City den 6. oktober 1962)

I disse dage, hvor vi har radio og television, kan vi prædike for hele verden. I går kunne den menneskelige stemme kun høres nogle hundrede meter bort. I dag, da Herren har åbnet vejen, tillader de moderne opfindelser os at bære vidnesbyrd til alle folk på jorden. Fra meter til kilometer til Telstar til planeter kan den menneskelige stemme nu føres omkring. Guds Profet kan nu høres i hele verden, hvilket til fuldkommenhed opfylder budet: »... Gå ud i *al* verden og forkynd evangeliet for *al* skabningen! Den, som tror og bliver døbt, skal blive frelst ...« *(Mark. 16:15—16, kursiv tilføjet).*

»Thi timen er nær, og det, der blev talt af mine apostle, må opfyldes. For hvad de talte, det skal ske.« *(L. & P. 29:10).*

Satans trusel om at tage alle dem, som vil følge ham, er ikke tom pral. Vi kan stole på, at han vil opsluge og fange alle, som vil lytte til ham. Herren forkynder: »... I er kaldet til at opløfte jeres røst som med en basuns lyd og forkynde mit evangelium for en vanartet og forvendt slægt.

... Marken er allerede hvid til høsten, det er den ellevte time og sidste gang, jeg vil kalde arbejdere til min vingård.

Min vingård er blevet fuldstændig fordærvet ...« *(L. & P. 33:2—4).*

Nephi gentog i sit sidste vidnesbyrd: »... hvorfor intet menneske vil blive vred over de ord, jeg har skrevet, uden det, som ledes af djævelens ånd.« *(2. Nephi 33:5).*

Ofte advarer vi de unge mod de faldgruber, som truer dem, men lad os i dag advare de gifte folk, blandt hvem der er mange, som lider under utilfredse, stridende og ødelagte hjem, der, som vi véd, er forbrydelsernes vugge.

Verden vokser i ondskab. Vi ser den tøjlesløse ignoreren af sabbaten, det begrænsede antal virkelig aktive i ethvert

religiøst program, korruption, uærlighed, forbrydelse, skilsmisser og umoralitet.

I sin tale til Kvindelig Hjælpeforenings søstrene i onsdags citerede Præsident McKay nogle beviser for, at verden går fremad i ondskab. »I dag vokser lovløsheden. Omkostningerne ved forbrydelser i U. S. A. er 22 milliarder dollars, over 4 milliarder mere, end der anvendes til uddannelse. 16 procent af den samlede skat på 141 milliarder bruges til forbrydelser. Det repræsenterer et beløb af 128 dollars sidste år for hver eneste person i U. S. A.«

Præsident McKay pegede på forøgelsen på 34 procent forbrydelser i de sidste fem år, medens befolkningstilvæksten var syv procent. Og vi tvinges til at spørge: »Hvor længe vil Herren tolerere dette folk, når forbrydelser vokser næsten fem gange så stærkt som befolkningen?« Når vi nu taler om den store fremgang i ondskab, glemmer vi ikke de utallige gode folk, for hvem hjemmelivet og Guds befalinger stadig er deres store besættelse. De får deres belønning. Men alt for mange følger det ondes sti, og vor røst må lyde advarende til dem.

Åbenbaringen siger: »Derfor er den forordning udgået fra Faderen ...

Thi timen er nær, og dagen kommer snart, da jorden er moden, og alle hovmodige og ugudelige skal være som halm, og jeg vil opbrænde dem, siger Hærskarernes Herre, så der ikke mere vil være ugudelighed på jorden.« *(L. & P. 29:8—9).*

Og atter: »... Ve over hele jordens indbyggere, dersom de ikke omvender sig; thi djævelen ler, og hans engle fryder sig ...« *(3 Nephi 9:2).*

»Ve dem ... og på den dag, da de er fuldkommen modne i ugudelighed, skal de omkomme ...

... på den dag skal han (djævelen) rase i menneskehjerterne og opirre dem til vrede mod det, der er godt.« *(2 Nephi 28:16,20).*

Utroskab er en af de største synder i vor generation. Biografer, bøger, ugebladshistorier, altsammen synes at forherlige mænds og hustruers troløshed. *Intet er helligt,* ikke engang ægteskabsløftet. Den utro kvinde er heltinden og er retfærdiggjort, og helten bliver hævet sådan op, at han ikke kan gøre noget galt. Det minder os om Esajas, som sagde: »Ve dem, der kalder ondt for godt og godt for ondt ...« *(Es. 5:20).*

Vi gør derfor ingen undskyldning for, at vi hæver vor røst højt op til en verden, som udvikler sig i synd. Herren har sagt: »Tal ikke andet end omvendelse til denne slægt ...« *(L. & P. 6:9).*

Djævelen er underfundig, han er listig, han ved, at han ikke kan få gode mænd og kvinder til øjeblikkeligt at gøre store, onde gerninger, så han bevæger sig listigt, idet han hvisker halve sandheder, indtil han får sine påtænkte ofre til at følge sig, og til sidst strammer han sine lænker om dem og lænker dem fast til sig, og så ler han ad deres nederlag og deres elendighed.

De gammeldags synder fortsætter med os i dag. Råbet om omvendelse er til hver nation, stamme, tunge og folk. »Men ve dem, der har loven, ja, som har alle Guds bud, som vi, og overtræder dem og forøder deres prøvelses dage, for deres tilstand er forfærdelig.« *(2 Nephi 9:27).*

Til dem, som skjuler deres skyld og ikke vil aflægge den eller tilstå, siger Herren: »Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem.« *(L. & P. 58:43).*

»Derfor befaler jeg dig atter at omvende dig, så jeg ikke skal ydmyge dig med min almægtige kraft, og bekende dine synder, at du ikke skal lide de straffe, hvorom jeg har talt ...« *(L. & P. 19:20).*

Og atter siger han: »... hør Herren, jeres Guds røst, (som) ... er dommer over hjertets tanker og råd.« *(L. & P. 33:1).*

Og atter: »Eller tror I, at I kan lyve for Herren på den dag ...

... kan I forestille jer fremstillet for Guds domstol med sjælen fuld af skyld og samvittighedsnag og med ... erindring om, at I har sat jer op imod Guds befalinger?

... Kan I se op til Gud på den dag med rent hjerte og rene hænder? ...« *(Alma 5:17—19).* Synder kan ikke skjules for altid.

Og Jakob udtalte: »... ved himlens og jordens almægtige Skabers hjælp kan jeg fortælle jer, hvad I tænker, hvorledes I er ved at begynde at begå synd, hvilken synd synes mig meget vederstyggelig, ja, og vederstyggelig for Gud.« *(Jakob 2:5).* Nogle mennesker skjuler deres skyld og vil ikke tilstå, og dette er, hvad Lucifer ønsker. Han har et større hold på dem.

Peter, en Guds mand, opdagede, at Ananias og Safira havde tilbageholdt en del af indtægten ved deres salg, og sagde: »... Ananias! hvorfor har Satan fyldt dit hjerte, så du har løjet imod Helligånden ...

... Det er ikke mennesker, du har løjet for, men Gud.« *(Ap. Gern. 5:3—4).*

Og i vore dage lovede Herren sine biskopper og andre kaldede: »... gives det at bedømme alle disse nådegaver, så ingen af jer skal give sig ud for at være af Gud og ikke er det.« *(L. & P. 46:27).*

Og atter: »... Men de, som ikke er rene, men har sagt, at de var det, skal udryddes, siger Gud Herren.« *(L. & P. 132:52).* Menneskenes tanker og levevis står skrevet på deres ansigter.

Nogle lader deres ægteskab blive fortærsket og dagligdags, Herren siger: »... Den, der forbyder ægteskab, er ikke af Gud, thi ægteskabet er indstiftet af Gud for menneskene.

Derfor er det lovligt, at en mand har en hustru, og de to skal blive eet kød, for at jorden kan opfylde formålet med dens skabelse ...« *(L. & P. 49:15—16).* Der er gifte folk, som tillader deres øjne at vandre og deres hjerter at blive omflakkende, som synes at det ikke er forkert at flirte lidt, at dele deres hjerte, og have ønske om en anden end deres hustru eller ægtemand; Herren siger i bestemte vendinger: »Du skal elske din hustru af *hele* dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden.« *(L. & P. 42:22, kursiv tilføjet).*

Og når Herren siger *hele* dit hjerte, tillader det ikke nogen deling eller berøvelse. Og til kvinden er det på samme måde: »Du skal elske din mand af *hele* dit hjerte og holde dig til ham og ingen anden.« Ordene *ingen anden* lader enhver og alting ude af betragtning. Ægtefællen har derfor forrangen i mandens eller hustruens liv, og hverken selskabslivet eller forretningslivet eller det politiske liv eller nogen anden interesse eller person eller ting skal nogensinde gå forud for ægtefællen. Vi finder sommetider kvinder, som er optaget af og kredser om børnene på bekostning af manden, ja sommetider gør dem helt fremmede for ham. Herren siger til dem: »... Du skal holde dig til *ham* og ingen anden.«

Ægteskab forudsætter fuldstændig lydighed og fuldstændig troskab. Hver af ægtefællerne tager sin partner med den forståelse, at han eller hun giver sig selv fuldstændig til ægtefællen: hele hjertet, al styrke, loyalitet, ære og kærlighed med al værdighed. Enhver divergens er synd — enhver deling af hjertet er overtrædelse. Som vi skulle have »øjet alene vendt mod Guds herlighed«, således skulle vi have et øje, et øre, et hjerte alene vendt mod ægteskabet og ægtefællen og familien.

Ny åbenbaring siger os: »Du skal ikke bedrive hor. Den, der bedriver hor og ikke omvender sig, skal kastes ud.« *(L. & P. 42:24).*

Mange anerkender fysisk hor som en last, men ræsonnerer som så, at hvad der er mindre end denne afskyelige synd, *ikke* vil blive dømt så strengt; men Herren har mange gange sagt: »I har hørt, der er sagt: 'Du må ikke bedrive hor'. Men jeg siger jer, at enhver,

som ser på en andens hustru, så han begærer hende, har allerede bedrevet hor med hende i sit hjerte.« *(Matt. 5:27—28).*

Og til sammenligning og for at give den moderne version: »Og den, som ser på en mand for at begære ham, skal fornægte troen og skal ikke have Ånden, og om hun ikke omvender sig, skal hun kastes ud.« *(Se L. & P. 42:23).* Herrens befalinger henvender sig til kvinder med lige så stor styrke som til deres mænd, og disse skriftsteder kommer med den samme skarphed og nøjagtighed til begge køn, for Han har kun én moralkodeks. Det er ikke altid manden, som er den aggressive. Ofte er det den forfølgende, begærende kvinde, og læg mærke til, at for begge er *alting* tabt, hvis der ikke er sand, vedvarende, og virkelig omvendelse.

At nedbryde hjemmet er synd, og enhver tanke, handling eller tilnærmelse, som tenderer mod at ødelægge en andens hjem er en svær overtrædelse. En vis ung kvinde var enlig og var derfor fri til på rette måde at søge en ægtemage, men hun viste en gift mand opmærksomhed og han hende. Han var i overtrædelse. Hun hævdede, at hans ægteskab »allerede var ved at falde fra hinanden«, og at hustruen til hendes nye ven ikke forstod ham, og at han var meget ulykkelig i sit hjem, og at han ikke elskede sin hustru.

Uanset den gifte mands tilstand begik den unge kvinde en alvorlig fejl, når hun trøstede ham og lyttede til hans illoyale revselse af sin hustru, og underholdt ham. Manden begik en stor synd. Han var illoyal og utro. Så længe han er gift med en kvinde, er det hans pligt at beskytte hende og forsvare hende, og den samme pligt har hans hustru. Utallige tilfælde har vi hørt om, som f. eks. følgende:

En mand og hans hustru skændtes og havde nået en sådan grad af uoverensstemmelse, at de havde slynget truslen om skilsmisse til hinanden og allerede havde talt med sagførere. De havde begge, bitre på hinanden, fundet en anden. Dette var synd. Lige meget hvor bitre deres stridigheder var, havde ingen af dem ret til at begynde at lægge an på eller se sig om efter en anden. Og ethvert stævnemøde eller andet samkvem af gifte folk udenfor deres ægteskab er syndigt. Selv om de gik videre med skilsmisseprocessen, måtte de, for at være moralske og hæderlige, vente, indtil skilsmissen var endelig, før nogen af dem havde ret til at indgå nye forbindelser.

Fornylig hørte jeg om en kvinde i et brudt ægteskab, som havde giftet sig igen få timer efter at hendes skilsmisse var i orden. Hun havde været utro mod sit ægteskabsløfte, for hun havde indladt sig med en anden, medens hun stadig var en hustru, der ikke var skilt.

Når man ikke kan gifte sig, før skilsmissen er endelig, så er det indlysende, at man almindeligvis stadig er gift. Hvorledes kan man så retfærdiggøre kurtiseren, medens han eller hun stadig har en levende, ikke fraskilt ægtefælle? Så længe ægteskabspagten ikke er blevet lovlig ophævet, må ingen af ægtefællerne moralsk søge nye forbindelser eller åbne deres hjerte for andre folk. Efter at skilsmissen er endelig, kan begge de personer, der er blevet fri, gå på frierfødder igen på rette måde.

Der er nogle, som ser med længselsfulde øjne, som ønsker og søger og har stærk lyst til disse romantiske forbindelser. På den måde at ønske at eje, ubehersket at ønske og længes efter den slags, er at *begære,* og Herren fordømmer det i magtfulde vendinger: »Og atter befaler jeg dig, at du ikke skal begære din næstes hustru eller stræbe din næste efter livet.« *(L. & P. 19:25).*

Hvor magtfuldt! Det sjette og det tiende bud er vævet ind til eet stort bud, som er ærefrygtindgydende i sin advarsel. At begære det, som tilhører en anden, er synd, og den synd begynder, når hjertet begynder at få interesse for en anden. Der er mange tragedier, der angår ægtefæller, børn og familie. Selv om disse »affærer« begynder næsten uskyldigt, så bevæger de sig gradvis, ligesom en blæksprutte sine fangarme, så de til sidst kvæler en.

Når stævnemøder eller middage eller køreture eller andre sammenkomster begynder, åbner tragediens afgrund sig på vid gab. Og den er nået til dyb synd, når man har hengivet sig til fysisk kontakt af en hvilkensomhelst natur. Menneskets ønsker næres og opfostres af de oprindelige tanker, enten de er degenererede eller hellige.

Profeten Amulek påmindede os: »Thi vore ord vil fordømme os, ja, alle vore gerninger vil fordømme os: vi vil ikke blive fundet uplettede, og vore tanker vil ligeledes fordømme os, og i denne forfærdelige tilstand vil vi ikke vove at se op til vor Gud, og dersom vi kunne, ville vi gerne byde klipperne og bjergene falde ned over os for at skjule os for hans åsyn.« *(Alma 12:14).*

Tilfældet med Potifars hustru er et eksempel på syndens krybende fangarme. Selv om denne rænkefulde kvinde ikke fik held til at besmitte Josef, var hendes synd højst alvorlig. Hensigten var der og ønsket og lysten og begæret. Hun havde »allerede bedrevet hor med ham i sit hjerte og sind ...«, da hun »kastede sine øjne på Josef dag på dag.« Denne kvindes overtrædelse begyndte ikke, da hun rev klæderne af den flygtende modige mands legeme. Hendes falskhed var blevet født og næret i hendes sind og hjerte »dag på dag«, da hun ønskede ham, drillede ham, havde lyst til ham, begærede ham. Hendes synd var fremadskridende. Derfor, hos alle de utallige mennesker, der, ligesom denne forførende kvinde i deres hjerte og sind bærer tegn eller ønsker eller begær, ligger synden allerede ved deres dør.

»Thi han sidder med karrige tanker: ...« *(Ordsp. 23:7).* Intet retfærdiggør det onde. To forkerte ting kan ikke lave een ting rigtigt. Ægtefæller er sommetider hensynsløse, uvenlige og vanskelige, og de må dele skylden for sønderbrudte hjem, men dette kan aldrig retfærdiggøre den anden ægtefælles begær, upålidelighed og utroskab. James Allen siger således: »Omstændighederne i den ydre verden former sig efter tankernes indre verden.«

Mange over-egoistiske folk tænker kun på sig selv, når de begynder at overskride linierne for det passende ved romantiske forbindelser udenfor hjemmet. For dem, som krænker de uskyldige forældre, den uskyldige ægtefælle og de uskyldige børn, er skriften fuld af advarsler: »... må jeg dog efterkomme Guds strenge befalinger og fortælle jer angående jeres ugudeligheder og vederstyggeligheder i nærværelse af de rene af hjertet, det sønderknuste hjerte og under den almægtige Guds gennemtrængende øje.« *(Jakob 2:10).*

Kun lidt tænker de fleste af dem, som overtræder, på de uskyldige tilskuere, før den endelige skylds tunge vægt tynger dem ned. Herren siger atter: »Thi se, jeg, Herren, har set mit folks døtres sorg ... på grund af deres mænds ugudelighed og vederstyggeligheder.« *(Jakob 2:31).*

»... I har sønderknust jeres kære hustruers hjerter og mistet jeres børns tillid ved det dårlige eksempel, som I har vist, og deres hjertesuk vil stige op til Gud imod jer ... mange hjerter dør, gennemboret af dybe sår.« *(Jakob 2:35).*

Og kvinder retfærdiggør også sig selv, når de gør noget forkert. De indbyder ofte mændene til vellystige ønsker ved deres udfordrende påklædning, løsagtige handlinger og manerer, deres bly blikke, deres overdrevne make up og deres smiger. Paulus kaldte også dem til omvendelse. »I hustruer skal underordne jer under jeres mænd som under Herren; thi en mand er sin hustrus hoved, ligesom Kristus er Kirkens hoved ... Ja, ligesom Kirken underordner sig under Kristus, skal også hustruerne un-

derordne sig under deres mænd i alt.« *(Efes. 5:22—24).*

Og til mændene kommer befalingen: »I mænd! Elsk jeres hustruer, ligesom Kristus elskede Kirken og gav sig selv hen for den ... På samme måde bør mændene elske deres hustruer som deres egne legemer; den, som elsker sin hustru, elsker sig selv. Ingen har jo nogen sinde hadet sit eget kød, men han giver det føde og har omhu for det, ligesom Kristus har for Kirken.« *(Efes. 5:25, 28—29).*

Nogle, som gifter sig, river sig aldrig løs fra deres forældres forklædebånd. Herren siger gennem sine profeter: »Derfor skal en mand (eller kvinde) forlade sin fader og moder og holde sig til sin hustru (eller mand), og de *to* skal være eet kød.« *(Efes. 5:31, kursiv tilføjet).*

Forældre, som fastholder, leder og befaler over deres gifte børn og trækker dem bort fra deres ægtefæller, vil sandsynligvis beklage den mulige tragedie. Når to folk gifter sig, bør derfor ægtefællen blive den betroede, vennen, den, der deler ansvaret, og de to skal blive uafhængige. Ingen skulle komme mellem manden og hustruen, ikke engang forældre.

Paulus slutter: »Dog skal også I hver især elske sin hustru som sig selv; men hustruen skal have ærefrygt for sin mand!« *(Efes. 5:33).*

De, som påstår, at deres kærlighed er død, lad dem vende hjem med al deres loyalitet, troskab, ære og renhed, og den kærlighed, som er blevet til aske, vil flamme op med gnistrende flammer igen. Hvis kærligheden falmer eller dør, er det ofte tankens eller handlingens utroskab, som gav den dødbringende gift. For dem, som forklejner ægteskabet og dets løfter og ansvar, til hustruer og mænd, som driller hinanden med mulig utroskab, fordømmer Paulus skæmt og spot med hellige ting. »Men utugt og al slags urenhed eller havesyge bør end ikke nævnes blandt jer, som det sømmer sig for hellige, ej heller skammelig færd eller tåbelig snak eller letfærdig skæmt ...« *(Efes. 5:3—4).*

At drille sin ægtefælle med »affærer« kunne være at plante en sæd, som kunne vokse og ødelægge ægteskabet. Ægteskabet er helligt. Sidste uge, da jeg var i Chicago, sad der fire mænd bag mig og drak. De sagde spøgefulde ting om deres hustruers venner og deres egne veninder. Om de var skyldige i hor eller ej fik man ikke at vide, men ganske givet kan intet godt komme af den slags tåbelige spøg, og det er vanhelligt at tale på denne måde om ægteskabsforbindelsen.

Må vi med Jakob appellere til verdens ægtepar: »... brug jeres sjælsevner, tag et tag i jer selv, så at I kan vågne op af dødens slummer; og befri jer for helvedes kvaler ...« *(Jakob 3:11).*

»... I vil være ulykkeligere ved at bo hos en hellig og retfærdig Gud med bevidstheden om jeres urenhed for ham, end I ville være ved at bo hos de fordømte sjæle i helvede.

... når I kommer til at se jeres nøgenhed for Gud og ligeledes Guds herlighed og Jesu Kristi hellighed, da vil det antænde en uudslukkelig ild hos jer.« *(Mormon 9:4—5).*

»... red jer ud af denne vanartede slægt og kom ud af ilden og had endog de af kødet besmittede klæder.« *(L. & P. 36:6).* De, som er gledet ind i de ulovlige tilnærmelser, har måske allerede bragt den sagte, bedende stemme til tavshed så mange gange, at den tøver længere med at vende tilbage som en uvelkommen gæst. Den lader den syndige »stå på egne ben«.

Herren siger: »... min Ånd skal ikke for evigt trættes med menneskene, siger Hærskarernes Herre.« *(L. & P. 1:33).*

Men tilgivelse kan komme til den person, som omvender sig af hele sit hjerte, genopretter alt, hvad der kan genoprettes, og efterlever budene fuldstændigt og bestandig.

Til slut bønfalder jeg alle unge mennesker, som er bundet af ægteskabets bånd og pagter, at holde dette ægteskab helligt, bevare det frisk, give udtryk for deres kærlighed i ærlighed, oprigtigt og ofte.

Ægtemænd, kom hjem — med legeme, ånd, sind, trofasthed, interesser og kærlighed, og elsk jeres ægtefælle i et helligt og ubrydeligt fællesskab.

Hustruer, kom hjem med alle jeres interesser, trofasthed, længsler, loyalitet og kærlighed og arbejd sammen på at gøre jeres hjem til en velsignet himmel. På denne måde ville I i høj grad behage jeres Herre og Mester og garantere jer selv overordentlig lykke.

Jeg beder indtrængende om dette i Jesu Kristi navn. Amen.

BOGANMELDEREN

I denne rubrik vil vi bringe anmeldelser af bøger, der har interesse for Kirkens medlemmer og andre, der interesserer sig for religion.

EXOBIOLOGIEN

Videnskaben der studerer betingelserne for liv i rummet.

Gösta Ehrenvärd
»Expansion, liv i universet«
188 s. Kr. 12,50
På dansk ved David Jens Adler
Gyldendals Uglebøger

Findes der liv i universet? Hvilke betingelser for liv skal der være til stede? Disse spørgsmål har optaget menneskene i årtusinder. Menneskene har vendt deres blikke mod en natmørk himmel, mod stjernerne, og deres fantasi har givet dem mange teorier og anskuelser; men nu da menneskets erfaring er vokset kolossalt, da vores viden om himlen og jordens kræfter er stærkt udvidet, da vil der fortsat fremkomme nye videnskaber.

Den fremragende svenske biokemiker, professor Gösta Ehrenvärd, prøver i den foreliggende bog at samle den viden vi har i dag, der fører videnskaben til den overbevisning, at vi ikke er alene i verdensrummet. Gennem videnskabelig forskning lærer vi, at lov og orden er rådende på alle områder i universet. På dette punkt findes der ingen meningsforskelle. For mange er dette et bevis på en højere magt, en skabende magt, som vi kalder Gud. For i overensstemmelse med de matematiske love findes der ingen muligheder imod en billion, at universet — som videnskaben åbenbarer det — kunne være til uden en skaber. Denne kendsgerning er opmuntrende for os, for hvem Gud er skaber af alt.

Som sandhedssøgere har videnskaben ydet en stor indsats. Den svenske professor har forstået at gøre biologiens og astronomernes tanker og beviser om livet uden for jorden forståelige og fortæller os om vor faktiske viden om dette emne. *H. B. J.*

Vor forløser lever

af *Præsident David O. McKay.*

»Men jeg ved, at min Løser lever, over støvet vil en Forsvarer stå frem.« *(Job 19:25).*

Den, som på denne måde kan vidne om den levende Forløser, har sin sjæl forankret i evig sandhed.

At menneskets ånd går triumferende gennem dødens port ind til det evige liv, er et af de strålende budskaber, som Kristus, vor Forløser har givet. For Ham er dette jordiske løb kun en dag og dets afslutning kun livets solnedgang; døden, som kun er en søvn, efterfølges af en strålende opvågnen om morgenen i et evigt rige. Da Maria og Martha så deres broder i den mørke og tavse grav, så Kristus ham stadig som et levende væsen. Denne kendsgerning udtrykte Han med to ord: »... Lazarus sover ...«

Hvis enhver, der overværer en påskegudstjeneste, vidste, at den korsfæstede Kristus virkelig rejste sig fra graven på den tredie dag — at Hans Änd, efter at have været sammen med andre i åndeverdenen, igen forenede sig med Hans gennemborede legeme, og at Han, efter at have været blandt menneskene i et tidsrum af fyrretyve dage, opsteg som en forherliget sjæl til sin Fader — hvilken mild fred ville der så ikke komme til de sjæle, der nu er besværet af tvivl og uvished!

Selv om det er sandt, at kundskaben om personlig udødelighed ikke er afhængig af selve kendsgerningen om Jesu opstandelse, så vil dog fastsættelsen af den kendsgerning, at Han opstod fra graven og var sammen med sine disciple, på mange måder være den stærkeste understøttelse af dette håb.

Der er ingen grund til at frygte døden, den er kun en hændelse i livet. Den er lige så naturlig som fødslen. Hvorfor skulle vi frygte den? Nogle frygter den, fordi de tror, at den er afslutningen på livet, og livet ofte er det dyrebareste vi har. Evigt liv er menneskets største velsignelse.

Hvis blot menneskene ville »gøre Hans vilje« i stedet for at se uden håb på den mørke og triste grav, ville de vende deres øjne mod himlen og vide, at »Kristus er opstanden!«

Kristus kom for at forløse verden fra synd. Han kom med kærlighed i sit hjerte til hver eneste person, med forløsning og mulighed for genfødelse for alle. Ved at vælge Ham som vort ideal, skaber vi i os selv et ønske om at være Ham lig, at have fællesskab med Ham. Vi opfatter livet, som det skulle være og som det kan blive.

Den øverste apostel Peter, den utrættelige Paulus, Profeten Joseph Smith og andre af den Opstandne Herres sande følgesvende, erkendte i Ham den enkeltes Frelser, for sagde Han ikke: »... Det er min gerning og ære at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket«? *(Moses 1:39),* ikke at ofre den enkelte for den socialistiske eller kommunistiske stats evige fortsættelse.

Medlemmerne af Kristi Kirke har pligt til at gøre den syndfri Menneskesøn til deres ideal. Han er det eneste fuldkomne væsen, der nogensinde har vandret på jorden, det mest ophøjede eksempel på ædelhed, gudlignende af natur, fuldkommen i sin kærlighed, vor Forløser, vor Frelser, vor Evige Faders ubesmittede Søn, Lyset, Livet, Vejen.

Af hele min sjæl ved jeg, at døden er blevet overvundet af Jesus Kristus.

Fordi vor Forløser lever, skal vi også leve!

David O. McKay

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Intelligenser og evigt liv

Spørgsmål:

Indenfor Kirken lærer vi, at der var liv før dødeligheden, og at der vil være et liv herefter. Også, at før vi var ånder, var vi »intelligenser«. Skriften erklærer, at vi også er »sønner og døtre, født af Gud« i ånden. *(L. & P. 76:24),* og Paulus forkyndte, da han talte til grækerne, at vi er »Guds afkom« og ikke burde tænke på Guddommen som guld, sølv eller sten, udskåret efter menneskets påfund. Vi får også at vide, at »intelligenser« altid har eksisteret og hverken kan blive skabt eller gå til grunde. Ydermere siges det i Den Kostelige Perle i Mose Bog, at Gud skabte dyrene og alt liv her på jorden til menneskets gavn, og at det kun er for dette liv. Dette har bekymret mig, thi da »intelligenserne« hverken var dannet eller skabt og derfor ikke kan gå til grunde, har jeg spekuleret over, hvorfor dyrene kun blev skabt for dette liv. Er forskellen mellem mennesket og dyrene ikke en sag om graden af intelligens, akkurat som forskellen mellem mennesket og Gud er? Hvorfor skulle da dyrene kun være for dette liv?

Svar:

Lad os først se på spørgsmålet om intelligenserne. Der er mange ting, som Herren, i en viis hensigt, ikke har åbenbaret for det dødelige menneske, øjensynligt fordi mennesket i dødeligheden er ude af stand til at forstå dem. I *The Progress of Man*, af Joseph Fielding Smith, side 11, citeres følgende:

»Mennesket var også i begyndelsen hos Gud. Intelligens, eller sandhedens lys, blev ikke skabt eller dannet, og kan heller ikke« ... »Thi mennesket er ånd. Grundstofferne er evige, og ånd og grundstof, uadskilleligt forbundet, modtager en fylde af glæde. Men om de adskilles, kan mennesket ikke modtage en fylde af glæde.« *(L. & P. 93:33—34).*

»Nogle af vore skribenter har forsøgt at forklare, hvad en intelligens er, men at gøre dette er nytteløst, for vi har aldrig fået nogen indsigt i denne sag ud over hvad Herren har åbenbaret brudstykkevis. Vi véd imidlertid, at der er noget, der kaldes intelligens, som altid har eksisteret. Det er den virkelig evige del af mennesket, som ikke blev skabt eller dannet. Denne intelligens i forening med ånden udgør en åndelig identitet eller personlighed.«

Der er så mange ting i evangeliet, som er af vigtighed for os at vide og lægge mærke til, så vi behøver ikke bekymre os om de hemmeligheder, som aldrig er blevet åbenbaret. Der er mange ting, som vi vil vide, når vi modtager opstandelsen og opnår herlighed i vor Evige Faders rige, men som vi ikke kan forstå i vor dødelige tilstand, selv om de blev åbenbaret for os. Herren venter af os, at vi skal bruge vor tid til at berede os til evigheden, og Han har givet os sine love og vil åbenbare for os linie på linie, efterhånden som vi studerer, alle de ting, som er nødvendige for vor forberedelse til at blive frelst i Hans celestiale rige. Det er menneskebørnenes pligt at søge efter og adlyde de af evangeliets grundlæggende sandheder og ordinancer, som er kendt. Et lille barn begynder at bevæge sig ved at kravle på gulvet. Derefter et eller to skridt ved at holde sig til en stol eller en anden genstand, og lidt efter lidt får det kraft og tillid til at bevæge sig på korte afstande henimod sin moders ventende hånd. Således bliver det skridt for skridt stærkere. Vi kan sammenlignes med dette lille barn. Vi vinder kundskab, visdom og magt til at handle ved at undersøge, studere og praktisere korrekte principper. Alt for mange af Kirkens medlemmer venter, at Herren skal lade dem vide sine hensigter, åbenbare kundskab, give dem visdom, uden at de selv lægger noget fysisk, mentalt eller åndeligt arbejde i det. Kundskab kommer, ligesom alt andet værdifuldt, til den enkelte ved at han studerer og øver sig. Almas ord, der blev forkyndt for Zeezrom, bør være en spore for enhver sandhedssøgende. De lyder som følger:

»Det er givet mange at forstå Guds hemmeligheder, men alligevel er der pålagt dem en streng befaling om, at de kun skal meddele deraf ifølge den del af hans ord, som han giver menneskenes børn i forhold til den flid og agtpågivenhed, som de skænker ham.

Og derfor modtager den, der forhærder sit hjerte, en mindre del af ordet; og den, der ikke forhærder hjertet, til ham gives der en større del af ordet, indtil det forundes ham at forstå Guds hemmeligheder, ja, indtil han forstår dem fuldstændigt.

Og til dem, der forhærder hjertet, gives en mindre del af ordet, til de ikke ved noget om Guds hemmeligheder; og da tages de til fange af djævelen og føres efter hans vilje til fordærvelse. Og det er det, der menes med helvedes lænker.« *(Alma 12:9—11).*

Og nu med hensyn til det andet spørgsmål:

En omhyggelig læsning af det første kapitel i 1. Mosebog og tredje kapitel i Moses i Den Kostelige Perle, vil vise, at dyrene alle blev skabt og anbragt på jorden før Adams og Evas komme. I virkeligheden blev hele jorden og skabningerne på den beredt for Adam og Eva før Adams fald. I den tilstand var jorden og alt på den ikke underkastet døden, før Adam faldt. Da Adam og Eva spiste af frugten af træet til kundskab om godt og ondt, kom den samme dom over jorden og alle tingene på den. Derfor fik enhver levende ting, herunder jorden selv, del i den samme tilstand af dødelighed. Derfor er enhver levende ting, herunder jorden selv, berettiget til døden og opstandelsen. Der er intet i Mose Bog, som på nogen måde antyder det modsatte. Vi læser i Mose Bog følgende:

»Og nu siger jeg dig, at disse er himmelens og jordens oprindelser, der de

skabtes på den dag, da jeg, den Herre Gud, skabte himmelen og jorden,

og enhver plante på marken, førend den kom i jorden, og enhver urt på marken, før den voksede frem; thi jeg, den Herre Gud, skabte alle ting, hvorom jeg har talt, åndeligt, før de blev naturlige på jordens overflade; thi jeg, den Herre Gud, havde skabt alle menneskenes børn, men endnu ikke en mand til at dyrke jorden; thi i himmelen skabte jeg dem; og der var endnu intet kød på jorden, ej heller i vandet, ej heller i luften.« *(Moses 3:4—5).*

I det niende vers i samme kapitel siger Herren:

»Og af jorden lod jeg, den Herre Gud, opvokse naturligt ethvert slags træ, som var behageligt for mennesket at se; og mennesket kunne se det. Og det blev også en levende sjæl; det var åndeligt den gang, jeg skabte det, thi det forblev i den sfære, hvori jeg, den Herre Gud, skabte det, ja alle ting, som jeg beredte til menneskets brug; og mennesket så, at det var godt til føde, og jeg, den Herre Gud, plantede også livets træ midt i haven, og ligeledes kundskabens træ på godt og ondt.« *(Moses 3:9).*

Da alle skabninger og planterne og træerne på jorden blev skabt åndeligt, opdager vi, at ikke blot mennesket er berettiget til opstandelsen, men enhver anden levende ting, som gennemgik faldet ved Adams overtrædelse. Vi læser i Lære og Pagter, afsnit 77, følgende som svar til Profeten Joseph Smith:

»Spørgsmål: Hvad forstås ved de fire dyr, som omtales i samme vers (Åbenb. 4:6)?

Svar: Det er et figurligt udtryk, som åbenbareren Johannes bruger for at beskrive himlen, Guds paradis, menneskets lyksalighed, samt dyrenes, de krybende tings og luftens fugles lykkelige tilstand. Det åndelige er afbildet i det timelige, og det timelige er afbildet i det åndelige. Menneskets ånd er i dets persons lignelse, hvad der også er tilfældet med hvert dyrs ånd og alt det, som Gud har skabt.« *(L. & P. 77:2).*

Og i afsnit 29, vers 22—26 i Lære og Pagter finder vi følgende:

»Og atter, sandelig, sandelig siger jeg jer, at når de tusinde år er til ende, og menneskene atter begynder at fornægte deres Gud, da skal jeg kun skåne jorden en kort tid.

Og da skal enden komme, og himlen og jorden skal fortæres og forgå, og der skal blive en ny himmel og en ny jord.

Thi alt det gamle skal forgå, og alting skal blive nyt, selv himlen og jorden, og deres hele fylde, både mennesker og dyr, fuglene i luften og fiskene i havet.

Og ikke et hår eller mindste smule skal gå tabt, thi det er mine hænders værk.

Men se, sandelig siger jeg jer: Førend jorden forgår, skal Mikael, min ærkeengel, blæse i sin basun, og da skal de døde opvågne, thi deres grave skal åbnes, og de skal komme frem, ja, alle.« *(L. & P. 29:22—26).*

Så vi ser, at denne dødelige jord, ligesom alt på dens overflade, er ved at blive gammel og til sidst skal dø, blive renset og så komme frem som en celestial verden, og alting vil blive genoprettet til livet for aldrig at dø igen. Dette betyder imidlertid ikke, at alt, som har været på denne jord i dødeligheden, vil blive udpeget til at forblive på denne jord, når den er renset og har modtaget den celestiale herlighed og bliver et passende sted for celestiale væsener, mennesker, dyr og planter, i henhold til den guddommelige forordning.

Joseph Fielding Smith.

Referat af distriktskonferencen i København 26. og 27. januar

Konferencen indledtes lørdag aften med præstedømmets møde kl. 19. Det var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af distriktspræsident Jørgen Ringheim. Efter sang og bøn var der 1 minuts stilhed for broder Ejnar Nielsen fra Esbjerg, der fornylig var afgået ved døden. Der blev derefter delt i klasser. I den melkisedekske klasse, der blev afholdt som kvorummøde, var programmet som følger: Den første taler var broder Børge Høvsgaard, Odense, der talte over konferencens emne »Den enkeltes værdi og vigtighed i Guds plan«. Han sagde, at vi skulle rette vore egne fejl og ikke andres. Det er en nødvendighed for os at skabe en personlighed og efterleve Herrens ord. Bønnen skulle være vor kontakt og hjælpe os til at få et vidnesbyrd. Anden taler var broder Verner Korsgaard, Amager, der talte over emnet »Præstedømmets værdi for mig«. Han fortalte om præstedømmets betydning i hjemmet, og om hvordan det samlede familien, hvordan det hjalp ham, når han gik på kreds. Dersom vi står sammen, er der ingen magt på jorden, der kan knække os. Talte om vigtigheden af kredsarbejdet. Derefter sang missionærkvartetten »Kom, kom, Guds folk«. Sidste taler var broder Marius Antonsen, Nordre Gren, der citerede en tale af præsident David O. McKay, omhandlende formålet med menneskets mission her på jorden og vor pligt til at prædike evangeliet og være gode eksempler. — Tilstede 192.

Samtidig afholdtes et møde for alle kvinder. Det var under ledelse af søster Inger Rasmussen, Kvindelig Hjælpeforenings Hovedbestyrelse. Emnet for mødet var: Kvindens ansvar i organisationerne. Efter sang og bøn talte først søster Anna Andersen om Kvindens ansvar for Primary, derefter søster Anastasia Valentiner om Søndagsskolen og søster Grethe Francke Pedersen om G. U. F. Efter en sang ved søster Sonja Schmidt talte missionspræsident Thorup. Søster Caroline Sørensen talte derefter om Kvindelig Hjælpeforening og søster Irma Petersen om Genealogisk Forening. Tilstede 150.

Efter møderne blev der afholdt koncert af distriktskoret med broder Jørgen Ljungstrøm som dirigent. Koret sang en række af Kirkens skønne sange, og ind imellem var der klaversolo, sangduet, klaver- og orgelduet, sangsolo, og der sluttedes med en sang af missionærkvartetten. — Tilstede 430.

Efter koncerten var der underholdning og bazar.

Søndag morgen kl. 10 afholdtes offentligt møde under ledelse af distriktspræsidenten. Efter sang og bøn og en sang ved Kvindelig Hjælpeforenings distriktskor under ledelse af søster Lil-

lian Krammer blev der foretaget opretholdelse af Generalautoriteterne og distriktsfunktionærer. Da broder Torkil Dressø, tidligere 1. rådgiver i distriktspræsidentskabet, var blevet grenspræsident i den nyoprettede Centrum Gren, blev broder Arnold Køster, tidligere 2. rådgiver, indsat som 1. rådgiver og broder Jørgen W. Schmidt som 2. rådgiver i distriktspræsidentskabet. Efter opretholdelserne talte søster Lillian Bebe og broder Christian Ringheim, hvorefter Primarys kor under ledelse af søster Kirsten Francke Pedersen sang en sang. Nogle missionærer, der snart skal rejse hjem, fik lejlighed til at sige nogle få ord. Den næste taler var broder Arnold Køster, der talte over konferencens emne og om, at det er nødvendigt at være aktive og stadig lære mere. Kvindelig Hjælpeforenings kor sang, og så talte 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, ældste Brett Manwaring, der sagde, at vi kunne lære meget af hver enkelt, der var på programmet. Han talte endvidere om den plan, der var lagt for os af vor Fader i himlen, og òm hvorledes vi kunne komme tilbage til Ham. Han fortalte, at vi alle havde den samme mulighed for at blive Gud lig, og om den forskel, der er på mennesker indenfor og udenfor Kirken, og sluttede med at sige, at vi skulle prøve på at efterleve Guds plan. Til sidst talte præsident Thorup. For at vi bedre kan forstå den enkeltes betydning, må vi lære at forstå vore børns betydning, da vi er Guds børn. Familielivet er Guds plan. Det er indstiftet, for at vi kan udvikle os som fædre og mødre og se, hvordan Gud udfører sit arbejde, da Han er vor Fader. Ægteskabet er noget, vi skal komme ind i på den rigtige måde, og ikke noget vi skal tvinges ind i. Derfor må Kirkens medlemmer undervise deres børn i og om moralsk renhed. Hvis vi engang bliver som vor himmelske Fader, vil vi begynde at få åndelige børn. Vi skulle stræbe efter at forstå disse ting, og samtidig respektere manden i huset. —

Tilstede 478.

Om eftermiddagen var der funktionærmøde, og konferencen sluttede med hovedmødet kl. 17. Dette møde var under ledelse af 1. rådgiver i distriktspræsidentskabet, broder Arnold Køster. Efter sang, bøn og en sang af distriktskoret talte først broder Jørgen W. Schmidt, der fortalte om, hvor let der ved oversættelser kan indløbe fejl, mest ved brugen af ordbog, og gav et eksempel på dette. Sagde, at det ikke var det at have en stilling, der betød noget, men det at vi hjalp alle vore søskende. Vi er alle lige nødvendige for Herren. Han sluttede med at takke for den hjælp og støtte, han vidste, han ville få fra søskende. Derefter talte endnu en række missionærer, der snart skal hjem. Vi hørte derefter fra distriktspræsident Jørgen Ringheim. Han talte først om den kritik, som medlemmerne havde overfor præsidentskabet, fordi man sommetider valgte passive medlemmer til stillinger, men sagde, at hvis vi ikke opretholder disse folk, benægter vi omvendelsesretten, præstedømmet og den enkeltes mulighed for at blive bedre. Sommetider taler Profeten på egne vegne, og sommetider på Guds vegne, men alligevel er det altsammen, som kom det fra Gud. Lovene, vi skal efterleve. er evige principper. Fremgangsmåden kan være forskellig, da Herren stadig åbenbarer nye ting. Hvis børnene gennem deres tro på julemanden gør gode ting, er dette vigtigere end om julemanden eksisterer. Vi skal fremover bruge vor tro og på den måde hjælpe vore ledere. Sluttede med en bøn om, at vi alle ville være med at herliggøre Herren. Så talte 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Benny Lindén. Han talte om Kirkens syn på og stillingtagen til kommunismen. Denne er antikrist. Guds plan derimod søger at tage vare på hvert enkelt individ. Udviklingsteorien passer ikke i Guds plan. Mennesket er skabt fuldkomment fra begyndelsen. Vi er Guds børn og skabt i Hans billede. Hvis vi retter os efter evangeliet, vil vi ikke have problemer. Vi må ikke være misundelige på hinanden, men opretholde dem, Gud har udvalgt. Vi må ikke tvivle på vore ledere. Kirken er Guds værk, og Han vil ikke tillade, at bogen fører dem vild. Sluttede med at sige, at gennem det, at Gud sendte sin Søn på jorden, viste Han sin kærlighed til os.

Så sang missionærkvartetten, og derefter talte søster Florence B. Thorup, der fortalte om de stærke vidnesbyrd, missionærerne har. Selv om vi passer på vore børn, kan det ske, at børn forsvinder. Men der er andre måder at miste sine børn på, uden at vi opdager det, før det er for sent. Det skyldes ofte, at man har for travlt til at lege med dem og til at besvare deres spørgsmål. Kirken mister også sine børn, bl. a. fordi lektierne ikke altid er vel forberedt. Unge mennesker mister respekten for lederne, fordi forældrene hjemme bagtaler dem. Der mangler flere hyrder til at passe fårene. Vi skulle gå ud og søge efter dem, der er forsvundet.

Aftenens sidste taler var præsident Thorup, der sagde, at han havde forberedt en halv times tale, men nu kun havde fem minutter. Det samme var sket i Århus, så det var nok ikke meningen, at han skulle holde den tale! Hvis vi adlyder evangeliet, vil vi komme tilbage til Gud. Vi behøver inspiration for at forstå evangeliet. Ofte lærer vi i vore klasser noget forkert på grund af misforståelser, og hvis vi kom ud for det, skulle vi søge vejledning om sandheden. Ingen var eller vil være neutral. Man stemmer enten for eller imod. Dette er Guds mening. Vi skal sørge for at få de rigtige svar og følge frelsens plan.

Tilstede 403.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under distriktspræsidentskabets ledelse. *F. N.*

FORÅRSKONFERENCERNE

afholdes til følgende tider:

Jylland distrikt (i Aarhus) .... 20. og 21. april

København distrikt (i København) .... 27. og 28. april

Alle søskende opfordres indtrængende til at overvære konferencerne både lørdag og søndag.

Det stod i „STJERNEN" for 100 Aar siden

1. Marts 1863

Store Saltsøstad, den 23de Decbr. 1862

Kjære Broder J. N. Smith!

Det glædede mig meget at modtage Deres Brev af 17de Novbr. Om det fugtige Klima i Danmark har Indvirkning på Deres Bryst, er det ikke raadeligt at holde lange Taler, men brug hellere Propheten Josephs Raad, som han gave mig: Hold korte Taler og korte Bønner, men gjør Deres Prædiken med et ydmygt Sind, saa vil De altid have Fremgang. Jeg veed det er ubehageligt at være saa længe borte fra sin Familie, men Herren fordrer, at vi skulle anstrenge os til det Yderste for at frelse denne Slægt.

Oberst Conner har leiret sig ved Mundingen af Red Butte; han kalder Stedet Camp Douglas. Obersten sendte to Expeditioner under Anførsel af Major McGarry til Cache Valley mod Indianerne. Det lykkedes ham at fange fire venligsindede Indianere, hvilke han dræbte med halvtredsindstyve Skud, endskjøndt de fjendtligsindede Rødhuder kun vare fire eng. Miil borte, og efter Sigende meget forhippede på at komme i Kamp med Expeditionen. Conner hører til de Conservative og adskiller sig altsaa fra Gouverneur Harding, som er Abolitionist. Sidstnævnte tager sig det meget nær, at den lovgivende Forsamling har vægret sig ved at lade hans aarlige Budskab trykke, hvilket antages at indeholde kun abolitionistiske Klager, men intet Forslag til Forandring af Lovene i Utah.

Jeg ledsagede Præsident Young paa hans Besøg til de nordlige Byer og blev meget behagelig overrasket ved at see den Fremgang, man havde gjort saavel i nyttige Anlæg som i Agerbruget. Vi bleve hjertelig modtaget af de Hellige, hvis Ansigter straalede af Glæde. I Forsamlingerne lyttede man med største Opmærksomhed til Præsident Youngs Bemærkninger. Cache Valley havde Overflod af Kornstakke, og der laves Sirup af den chinesiske Sukkerrør, og den er ligesaa god som den, der produceres i Bomuldsegnene i det sydlige Utah.

To Gange har jeg besøgt Utah County, siden jeg kom hjem fra Cache Valley, og jeg prædikede dersteds i fire af de større Byer. Ligeledes har jeg holdt Taler i Farmington og Centerville; men en slem Forkjølelse har nødt mig til at blive inden Døre de sidste tre Uger.

Theatret skal aabnes Onsdag Aften. Det er en smuk Bygning, som vilde være en Prydelse for hvilkensomhelst By. Dets Indre er ganske færdig, men udvendig mangler der endnu Noget.

Mange af de Hellige have i denne Tid faaet sine Begavelser. Præsident Wells har været syg en Tid.

Med venlig Hilsen forbliver jeg Deres hengivne

George A. Smith

Kirken i dag

November 1962

23 Det Første Præsidentskab offentliggjorde Ældste L. Garrett Myers's kaldelse til præsident for den nordtyske mission. Han efterfølger Præsident Howard C. Maycock. Da Præsident Myers fik sin nye kaldelse, tjente han som medlem af Bonneville (Utah) Stavs Højråd. Han var tidligere biskop over Salt Lake City 33. Ward. Indtil for et år siden var han leder af Kirkens Genealogiske Selskab. Han tjente som missionær i den schweizisk-tyske mission fra 1926 til 1929. Sammen med ham vil rejse hans hustru, Emily Smith Myers, og en søn, Wallace, samt en nevø, David Myers. Præsident og søster Myers har ialt fem børn.

December 1962

6 Det Første Præsidentskab offentliggjorde Ældste Wayne C. Player's kaldelse til præsident for missionen i Centralstaterne. Han efterfølger Præsident G. Carlos Smith, Jr., som er blevet kaldet som præsident for M. I. A.s Generalbestyrelse. Da Præsident Player fik sin nye kaldelse, var han præsident for Taylorsville (Utah) Stav. Han var på mission i Centralstaterne for omkring tredive år siden. Han har tidligere været atletikleder i MIA Division 10, medlem af et biskopråd, stavsformand for MIA, rådgiver i præsidentskabet for North Jordan Stav og biskop for Taylorsville Ward. Sammen med ham vil rejse hans hustru, Mary L. Ramshaw Player, og to af deres tre børn.

8 Udnævnelsen af Katherine B. Cannon, Ruth C. Bacon og Phyllis C. Jacobson til medlemmer af Generalbestyrelsen for Unge Kvinders Forening blev bekendtgjort.

Det Første Præsidentskab bekendtgjorde udnævnelsen af Ældste Justus Ernst fra Salt Lake City til overhoved for oversættelsesafdelingen i den europæiske mission. Han efterfølger Ældste Ted Mebius, som vil vende tilbage til U. S. A. Oversættelseskontoret er i Frankfurt a/Main og vil tage sig af tysk, dansk, norsk, svensk, finsk og italiensk korrespondance og litteratur.

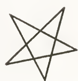

Kvindelig Hjælpeforening

Kære søstre!

Har I lagt mærke til, hvor lange dagene er nu? Har I lagt mærke til, at vi har lidt mere solskin, og at fuglene pipper lidt højere og gladere, og at selv om det stadig er koldt, er der en følelse af forår i luften? Der findes ingen smukkere tid hele året end den skønne forårstid. Det gør os glade blot at tænke på det, ikke sandt?

Ja, det er godt at se fremad mod foråret. Vi vil snart kunne sige farvel til en lang, kold vinter, som på mange måder har udfordret os og prøvet vor tro. Det har virkelig været hårdt på nogle af disse virkelig kolde aftener at komme til Kvindelig Hjælpeforenings møder, men når vi er kommet, er vi altid blevet varmet op af vore søstres venlighed og evangeliets glød.

Jeg tror, jeg altid vil huske de spændende timer, præsident Thorup og jeg har haft, når vi så mange gange måtte krydse Store Bælt, da isen var så tyk og solid. Det var så interessant for os at stå henne ved rælingen og se på, at færgen pløjede sig gennem den tykke is. Sommetider troede vi ikke, at vi ville komme over, og een gang gjorde vi det heller ikke! Vi sad fast i mange timer og måtte vente, til den store isbryder kom for at redde os. En anden gang så jeg færgen lave store revner i isen, medens vi pløjede os igennem den, og jeg tænkte på, hvor lig denne situation var vor Kvindelig Hjælpeforening.

Når færgen starter for at krydse Store Bælt, prøver den at tage så mange passagerer med som den kan. Den er aldrig tilfreds, før hver plads er optaget, før den starter på sin rejse. Der er en kaptajn og en besætning og radar til at lede den på vej. Passagererne er travle folk med et bestemmelsessted, som de skal nå. Isen er udfordringen, problemet, det nødvendige arbejde, som skal overstås, før den kan nå den anden side af vandet. Jeg kunne lide den måde færgen blot gik fremad på og overvandt hver modstand på sin vej. Sommetider sejlede vi meget langsomt, men vi blev ved at gå fremad, selv om det var meget vanskeligt. Een gang måtte vi standse, fordi isen var altfor tyk, og vi måtte tilkalde hjælp, som også kom, og med en masse tålmodighed, og arbejde, var vi atter på vej.

Hvorledes kan vi sammenligne dette med vor Kvindelig Hjælpeforening? Jo, vore grens-organisationer og alle deres medlemmer starter ved begyndelsen af året med et mål, der er sat for dem. Der er arbejde for dem at gøre. Der er resultater, de skal nå. Der er vejledninger, der skal følges. Der er ting, der skal læres. Jeg er bange for, at alt for mange af vore grene er altfor tilfredse med blot at have halvt så mange mennesker, som der er plads til. Der er mange tomme pladser hver uge, som kunne fyldes med passive eller nye medlemmer. Tager vi fat på vore problemer og går lige på dem, med mod og tro, eller prøver vi at gå udenom dem og farer vild? Når vi føler, at vi virkelig sidder fast og ikke kan komme videre, tilkalder vi så hjælp fra vor grenspræsident eller Kvindelig Hjælpeforenings distriktsfunktionærer? Er hver medarbejder på deres post hver uge, parat til at gøre, hvad de bliver bedt om? Støtter alle medlemmer i hver af grenene deres præsidentinde? Støtter og opretholder vor Kvindelig Hjælpeforening præstedømmet og giver grenen den hjælp, som enhver Kvindelig Hjælpeforening skulle give ved glad at sige ja til de opgaver, som deres grenspræsident giver dem?

Viser vi kærlighed til hinanden, bringer nye medlemmer med, tager del i klassediskussionen, søger det gode i enhver i stedet for at kritisere og finde fejl? Udfører vi vort kredslærerindearbejde og bringer kærlighed og et smukt evangelie-budskab ud til så mange hjem som muligt hver måned, idet vi opmuntrer, inviterer og bringer passive søstre tilbage til aktivitet? Husk, søstre, vi er midt i dette års rejse. Mange vanskeligheder har vist sig, og der kan stadig komme nogle, medens vi sejler ind i et nyt år. Lad os have mod til at dykke lige ned i dem. Lad os holde os i stadig kontakt med vor radar, hvilket vil sige vor Fader i himlen, og så er der intet, som vi ikke kan fuldføre. Hvis vi beder om styrke, giver Gud os vanskeligheder for at gøre os stærke. Vi beder om visdom, og Gud sender os problemer, hvis løsning udvikler visdom. Vi beder om fremgang, og Gud giver os farer at overvinde. Vi beder om gunstbevisninger, og Gud giver os anledninger og chancer.

Nå, jeg lyder virkelig alvorlig, gør jeg ikke? Jeg håber sandelig, at jeg ikke tager smilet fra jeres ansigt, særlig ved begyndelsen af det yndige forår, som er på vej. Jeg elsker at se jeres smil, og I burde alle være meget glade for de vidunderlige tider, vi har haft sammen hidtil på vor rejse i år. Mange ting er blevet udført. Jeg er overvældet over den måde, vore distriktsorganisationer er begyndt at virke på, og den støtte, som I giver dem. Jeg føler, at vi virkelig har pløjet os lige ind på mange problemer, som er kommet imod os indtil nu. Det eneste problem lige nu er, at vi ikke har taget imod opfordringen til at fordoble vort medlemstal på den måde, vi skulle. Vi har ikke set megen fremgang i medlemstal i nogen af vore grene indtil nu i år. Jeg håber, vi kan pløje os gennem dette problem lige så tappert som vi har set færgen pløje sig gennem isen, *vi* kan gøre det. Vi kan ikke vente på, at nogen anden skal bringe den passive søster tilbage, men selv føle ansvaret og gøre noget ved det.

Da kvinderne gik til graven den første påskemorgen, spurgte de hinanden: »Hvem skal rulle stenen bort?« Det er også vort spørgsmål: »Hvem vil fjerne den modstand, som stopper vor fremgang?« Hvad er svaret? Jeg ville meget gerne høre fra jer, hvorledes I besvarer dette spørgsmål. Skriv til mig og lad mig vide, hvorledes det går, og hvilken fremgang I gør.

Må Herren velsigne jer, og hjælpe os alle til at finde arbejdets glæde.

Kærlig hilsen

Florence B. Thorup.

SKØNHED I HJEMMET

af *Christine H. Robinson,*
medlem af Kvindelig Hjælpeforenings Generalbestyrelse.

(Tale ved den årlige Kvindelig Hjælpeforenings Generalkonference den 7. oktober 1959).

Fornylig skildrede et ugeblad en usædvanlig familie, som bor et usædvanligt sted. Denne familie har sit hjem på bunden af en dyb dal ved den bugtede Snake River. Her har forældrene, uden mange af de almindelige bekvemmeligheder, som vi alle er vant til, herunder elektricitet, opdraget elleve børn. Vi får at vide, at deres liv er lykkeligere, mere tilfredsstillende end de fleste almindelige familiers. I denne afsides liggende dal er forældrene og børnene afhængige af hinanden med hensyn til kammeratskab, og af en farverig udørken med hensyn til fornøjelser og fritidssysler. Et af børnene bemærkede: »Hvad television angår, hvem har så brug for det, når man bor i en fortryllende dal?«

Jeg kender ikke personligt medlemmerne af denne familie eller de omstændigheder, hvorunder de har opbygget deres usædvanlige hjem. Desuden er jeg sikker på, at vi ikke alle kunne eller ville bryde os om at leve i en isoleret dal. Og dog har det gjort et stort indtryk på mig, at denne familie, uden mange af de praktiske bekvemmeligheder i hjemmet, som vi føler er så nødvendige for vor egen lykke, øjensynligt har opbygget megen skønhed i deres hjem.

Jeg er sikker på, at vi alle stræber efter at gøre vore hjem så smukke som muligt. Mange af os søger længe og hårdt for at finde netop det rigtige stykke møbel, det rigtige tilbehør, de rigtige farver for at opnå denne skønhed. Ganske vist er den fysiske skønhed i et hjem af betydning for vor komfort og vort velbefindende. Og dog er der en anden slags skønhed, der er langt vigtigere. Denne skønhed er en atmosfære, et klima, ånden i hjemmet, beboernes indstilling til hinanden. Ved første blik kan disse synes uhåndgribelige, men i virkeligheden er de lige så virkelige og så håndgribelige som smilet på ens ansigt, det venlige lys i ens øjne, og udtrykket af kærlighed og forståelse i ens hjerte. Det er den slags skønhed, som man måske ikke er i stand til at berøre eller beskrive, men man kan føle og opfatte den i samme øjeblik, man træder ind i et hjem.

Den skønhed, jeg taler om, er indenfor enhvers rækkevidde. Den kan findes i den tarveligste hytte, i den mindste lejlighed, så vel som i et stort flot hus. Og, som de fleste af de store ting i livet, er den gratis for den, der søger den. Vi kan købe store flotte huse og elegante møbler, men vi kan ikke betale fred og lykke med sølv eller guld. Vi kan betale for fornøjelser og luksus, men vi kan ikke købe kærlighed.

Og dog er der mange af os, der er tilbøjelige til kun at tænke på skønhed i dens objektive, fysiske tilstand. Men de vise mænd ned gennem tiderne, som har forsøgt at definere og analysere skønheden, er alle enige om, at dens åndelige udseende er af altovervejende betydning. Sokrates, Aristoteles, Platon og Acquinas beskriver alle skønheden som synonym med sandhed, godhed, harmoni, enighed og ro. Det er værdier, som er indenfor alles rækkevidde og gennem dem kan vi bringe en følelse af afklaret ro, fred og hvile ind i vort hjem. I et hjem, hvor denne slags skønhed findes, er misundelse, frygt og usikkerhed banlyst og erstattet med mod, tro og tillid.

Tænk sammen med mig tilbage på de tidligere begivenheder i dit liv derhjemme. Hvilke gode ting kommer du først til at tænke på? Er det de store ting, der er forbundet med materielle ejendele, eller er det de små, hjertevarmende ting, som f. eks. duften af nybagt brød, følelsen af »sammenhold«, når I mødtes hver dag i køkkenet eller ved spisebordet, den åndelige opløftelse, der kom gennem familiebønner, mindet om kære venner, der dumpede ind for at snakke, eller et stykke af bedstemors vidunderlige æblekage? Husker du de små betænksomme og omsorgsfulde ting, din mor hver dag gjorde — smilet på hendes ansigt og den kendsgerning, at hun altid var der for at forbinde et forslået knæ eller hele et sønderknust hjerte? Skaber vi i dag, indenfor vort travle arbejdsskema, den slags omgivelser og disse minder for vore børn? Disse egenskaber er de såkaldte uhåndgribelige egenskaber, som er så vigtige, hvis vi vil have virkelig og varig skønhed i vort hjem.

Vi har alle behov for skønhed for at gøre vort liv fuldkomment. Og vi har alle den skønhed inden i os, selv om vi udtrykker den på forskellig måde. Digteren udtrykker den i ord, maleren bruger lærred og farver, billedhuggeren sten. Moderen udtrykker den i den ømme kærlighed for sit barn. Enhver af os kan i vor daglige omgang med hinanden give udtryk for skønheden inden i os. Vi kan omgås hinanden i en betænksom og omsorgsfuld ånd. Vi kan være venlige, tålmodige og høflige. Vi kan lede vore handlinger med en venlig hensyntagen til andre. Vi kan udstråle munterhed, hvor vi færdes. For munterhed er også et udtryk for skønhed, og den vil genspejles i holdningen hos enhver, vi møder, lige så sikkert som at en smuk blomst, der hælder ud over bredden af en dam, genspejles i vandet.

For et par dage siden var der en af mine veninder, der fortalte mig, hvorledes hendes seks år gamle datter brat bragte hende tilbage til virkeligheden og betydningen af munterhed. Det var en af disse travle morgener, hvor alting mislykkes, og min veninde jaskede sit arbejde igennem med et mørkt udtryk i sit ansigt, da hun lagde mærke til, at hendes datter så indtrængende på hende. Til sidst sagde den lille pige: »Jeg tænkte netop på, Mor, hvor smukt dit ansigt er, når du smiler.«

I det hjem, hvor åndelig skønhed er fremherskende, vil man finde venlighed, for venlighed findes i ethvert medlems hjerte. Man vil finde godmodig tolerance overfor andre, fordi man praktiserer tilgivelse. Man vil finde høflighed, for folk, som har gjort sig til vane at være venlige, kærlige og tålmodige, er ganske naturligt høflige.

Ligesom mange af jer havde jeg den velsignelse at have en klog bedstemor, som også var dygtig til at lave mad.

Hun bragte mange fine opskrifter med sig fra det »gamle land«. En dag, da hun havde givet en veninde en opskrift, og havde fortalt hende, at hun skulle tage så og så mange kopper af dette og så mange teskeer af hint, sluttede bedstemor med: »Men husk, Carrie, hvis suppen skal blive god, må du også tilsætte en god portion ynde.« For mig, et lille barn, syntes dette meget mærkeligt. Jeg havde ikke set nogen dåser på vores hylde mærket med »ynde«, og jeg sagde det til bedstemor. Jeg vil altid huske hendes svar: »Mit kære barn, lige meget hvad du laver i livet, enten du laver en dansk suppe, synger en vuggesang eller skriver en bog, hvis du vil kende den sande duft af at leve, må du give rigeligt af dig selv, af din blide ånd, af din kærlighed. Du må tilsætte ynde.«

Lad os sætte ynde til vort liv. Og lad os erindre, at varig, bestandig skønhed i vore hjerter og i vore hjem består af opmuntrende ord, kærlige handlinger, at udtrykke sympati, at hele hjertesorg, af et kys, et smil, en sang, hvad der får os til at føle os lette om hjertet, frie og glade. Det er efterprøvede led, som, hvis de bliver bundet sammen, vil blive til en gylden kæde om vor dør. Må vi alle stræbe efter at opnå en sådan skønhed i vor sjæl og i vort hjem, er min ydmyge bøn.

Musik

Vi går nu ud fra, at alle, som ønsker at være med til disse lektier, har fundet ud af, hvorledes dirigeringsmønstrene for 2/2 — 2/4 — 3/4 og 4/4 er, samt hvorledes man holder på en taktstok. Disse mønstre bør kunnes udenad og øves, til de går automatisk. Det gælder her, som alle andre steder, at det *kun* er gennem øvelse, man bliver mester. Øv foran et stort spejl, helst så stort, at De kan se Dem selv i hel figur, således at De kan kontrollere, at Deres bevægelser er yndefulde, men alligevel bestemte; hvis de ikke er det, er dirigeringen ikke effektiv. Tryk ikke albuerne ind mod kroppen, for derved begrænser De den frie bevægelse med taktstokken.

For virkelig at lære noget, er det imidlertid klogt at forsøge sig med én ting ad gangen, så lad os begynde med at øve os i sange i 2-slags rytme. Lad os i denne måned koncentrere os om følgende sange i den blå sangbog: nr. 140, roligt tempo 2/2; nr. 56, roligt tempo 2/4; nr. 97, frisk tempo 2/4 og nr. 77, frisk tempo 6/8 udført med 2 slag. De er lette at gå igang med, fordi de alle begynder med et »nedslag« (se mønstret for 2/4). Alligevel står vi med det samme over for et lille problem: Hvorledes »sætter man igang« eller: hvordan kan kor eller forsamling vide, hvornår de kan begynde at synge? Vi må lære at foretage »det forberedende slag«. Som hovedregel gælder, at dette slag er det, der går forud for det, vi begynder selve sangen på, det vil altså i ovennævnte sange (og alle andre sange, der begynder med »nedslag«) sige »opslaget«. Se på 2-slags-mønstret (som ligner efter et bagvendt »J«). En dirigent bør aldrig begynde, før hun har korets eller forsamlingens fulde opmærksomhed; i tanken må hun i forvejen forberede sig på »det forberedende slag« uden hvilket det vil være umuligt for hende at få forsamlingen til at begynde samtidigt.

Både ORGANISTER og vordende dirigenter inden for Kvindelig Hjælpeforening bør arbejde med disse lektier. »... Kirkens sange bør være det middel, hvorigennem tro, hengivenhed, bøn og andre principper inden for det gengivne evangelium formidles. Korledere og organister formanes til at have dette for øje, *når de forbereder vore religiøse møder,* så de vælger sådan musik, der kan bidrage til at forøge troen blandt medlemmerne.« (Præsident David O. McKay).

Kvindelig Hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Fig. 2

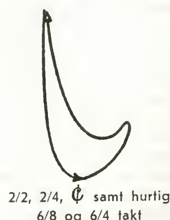

2/2, 2/4, ¢ samt hurtig 6/8 og 6/4 takt

Syning

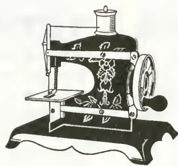

Syning i hjemmet: at kunne sørge for tøj til familien, er noget vi allesammen drømmer om at lære. Også på syningens område hedder det: »GØR DET SELV«. Aldrig før har der været så mange forskellige stoffer fremme — og så smukke. Der er nok af alle slags til alle formål.

At sy sit eget og børnenes tøj behøver ikke at blive en tung opgave, hvis man blot er rigtig indstillet over for det. Hvis man lægger en god arbejdsplan og lærer den rigtige teknik, vil man opdage, at det i virkeligheden kan blive en fornøjelse.

Med hensyn til selve arbejdet går udviklingen mere og mere hen mod metoder, som kan spare både tid og kræfter. Noget af det, der har virket mest afskrækkende på amatører, har altid været det, at »det tager så megen tid«. Mange kvinder afholder sig fra at sy deres eget tøj, fordi det tager alt for lang tid. Alle tidsbesparende ideer er velkomne, der er altid behov for dem. Lad være med at jage. Tag den tid, der skal til og planlæg så godt, at De ikke skal være nødt til at jage i den sidste ende for at blive færdig. Når man arbejder langsomt, giver det bedre resultat, end hvis man jager. Lad være med at sy på tidspunkter, hvor De ikke har lyst.

Den serie anvisninger, vi i denne og de følgende måneder vil forelægge søstrene, er beregnet på at give nogle nyttige vink om teknikken ved syning, i den hensigt at gøre dette arbejde lettere, hurtigere og mere fornøjeligt.

TILSKÆRING —

Hvis en kjole eller hvilket som helst andet klædningsstykke skal blive vellykket, er det af største betydning, at man får begyndt rigtigt. Får man ikke det, kan man komme til at kæmpe med vanskeligheder hele tiden. Mangen en kjole er mislykket, inden den i det hele taget er blevet klippet. Besværlighederne begynder lige så snart, man begynder på arbejdet, fordi man har undladt at tilpasse mønstret, inden man begyndte at klippe i stoffet. At sy en kjole kan blive meget enklere og resultatet meget mere tilfredsstillende, når man klipper, så det passer, i stedet for at vente med hele tilpasningen, til man har begyndt at sy kjolen sammen. Mønstrenes størrelse er efter bustemål, men ikke alle med samme bustemål har ens mål andre steder. Det er derfor nødvendigt at tilpasse hvert mønster efter den enkeltes figur.

En udmærket måde at finde frem til sin egen størrelse på er at udvælge den af ens kjoler, der passer en, som man vil have, den skal passe. Bred kjolen fladt ud på bordet, mål den og sammenlign de forskellige mål med mønstret, De vil sy efter.

På købte mønstre står der anvisning på, hvorledes man kan ændre de forskellige mønsterdele. Det er klogt at studere disse anvisninger og tilpasse sit mønster derefter. Det er vigtigt, at man passer på trådretningen i stoffet.

Skriv Deres egne mål op sammen med de tilsvarende mål på det mønster, De har; sammenlign de to og bemærk, hvilke ændringer, der skal foretages, og foretag så disse ændringer, inden De begynder at klippe i stoffet.

Der er også noget, der hedder at forberede stoffet, før man klipper. Det skal være krympefrit, må eventuelt vaskes først; det skal være trådlige og må ikke være krøllet. Med mindre man passer på her, er der mulighed for, at skævhed i stoffet bevirker, at kjolen kommer til at passe dårligt.

Når alle de her nævnte ting er taget i betragtning, er man klar til at lægge mønstret på stoffet som forberedelse til klipning. Følgende punkter er det altså nødvendigt at mærke sig, inden man drister sig til det »vovestykke«, det er at sy sin egen kjole:

1. Find det rigtige mønster at klippe efter: størrelse, facon og stofbredde er angivet på mønstret. Afmærk det tydeligt, så det er let at finde ud af. Hvis De er helt uden erfaring, er det bedst at følge anvisningen nøjagtigt.

2. Tag de mønsterdele fra, De skal bruge, og læg alt det andet væk, som De ikke skal bruge til den valgte facon, så De ikke får noget forvekslet.

3. Hvis stoffet skal klippes dobbelt, lægges det ret mod ret. Herved skånes stoffet, og stykkerne vil være klar til afmærkning og sammensyning, når de er blevet klippet. Skal stoffet ligge enkelt, skal retsiden vende op, og mønstret skal også ligge med »retsiden« op. Skal der klippes to stykker af noget, f. eks. ærmer, men de skal klippes af enkelt stof, må man passe på at vende mønstret, når det andet stykke klippes, så der kan blive et ærme til hver arm og ikke to til den ene.

4. På hver mønsterdel er der en pil, der viser trådretningen. Det er absolut nødvendigt, at denne pil følger stoffets væveretning nøjagtigt, hvis man da vil have, at kjolen skal sidde rigtigt. På dette punkt må man være absolut korrekt. Mål med en lineal eller afmærk målene fra hver ende af denne pil til stofæggen, så afstanden bliver den samme hele vejen. Sæt mønstret fast med nåle ved pilen og derefter på resten af stoffet.

5. På nogle mønsterstykker vil man se, at der står, at de skal lægges langs stoffets fold. På en nederdels bagstykke kan der f. eks. stå: *Bageste midte — lægges langs stoffets fold.* Pas på at være helt nøjagtig, når de stykker anbringes, således at De bukker mønstrets margin om og anbringer den fremkomne fold langs stoffets fold.

6. Når man skal klippe i stoffer som fløjl, duvetine, jernbanefløjl etc., som der er op og ned på, er det nødvendigt, at alle mønsterdelene vender i samme retning, d. v. s. at det øverste af hver del skal pege mod samme ende af stoffet. Samme omhu må vises, når man klipper i mønstrede stoffer, hvor der er op og ned på mønstret.

7. Når man skal klippe i stoffer, der er stribede eller har regelmæssige terner, er det meget nødvendigt, at mønstret passer sammen der, hvor stykkerne skal sys sammen. Man må passe på, at man lægger mønsterdelene rigtigt, når man klipper. Sørg for, at de hak, der skal passe sammen, når sømmene sys, afmærkes på samme sted af en stribe eller et mønster. Når man således skal afpasse et stofs mønster i en kjole, vil der som regel gå noget stof til spilde. Det må man tage i betragtning, når man køber stribede eller ternede stoffer, så man køber rigeligt.

8. Læg først de store mønsterdele på stoffet og anbring så de mindre ind imellem. Det skaber bedre økonomi

med både stof og tid.

9. Læg *alle* mønsterdele på, før De begynder at klippe. Sørg for, at der er plads til hver eneste mønsterdel. Sommetider synes man, det kan knibe at få plads til det hele i første omgang, men når man blot tålmodigt flytter lidt om på det, skal det nok vise sig at blive tilfredsstillende. KLIP ALDRIG NOGET, FØR HELE MØNSTRET ER ANBRAGT.

10. Og tilsidst, men absolut ikke mindst: Vær så økonomisk som vel muligt, når De klipper. Ød ikke stoffet. Læg mønsterdelene på stoffet således, at de tiloversblevne stykker bliver så store som muligt. Man ved aldrig, hvornår man kan få brug for et stykke til reparation eller ønske at lave om, og så vil man være glad for, at man var så omhyggelig.

(Efter »Relief Society Magazine«, marts -58).

Kvindelig hjælpeforening organiseret i Roskilde

Søndag den 24. februar blev Kvindelig Hjælpeforening organiseret i Roskilde.

Mødet begyndte kl. 9,40 under ledelse af distriktspræsidentinden, søster Caroline Sørensen. Der indledtes med sangen »Du kan lette hvert et fjed« og bøn ved søster Caroline Sørensen.

Skriftstederne fra Lære og Pagter, afsnit 88, vers 67 og afsnit 130, vers 19 til 21, blev læst op, og derefter blev der givet belæring om Kvindelig Hjælpeforening og dens betydning af søster Caroline Sørensen.

1. rådgiver i distriktspræsidentskabet, søster Anna Olesen, talte om lektierne, og 2. rådgiver, søster Inger Hentzen, talte om arbejdsmødet.

Mødet sluttede med sangen »Pris Gud, fra hvem hvert gode kom« og bøn ved søster Inger Hentzen.

Tilstede var 3 søstre fra Roskilde, en besøgende (ikke medlem af Kirken), distriktsbestyrelsen for Kvindelig Hjælpeforening samt søster Edith Sandahl fra København, ialt 8.

Følgende søstre blev indsat:

Søster Kirsten Veje Madsen, præsidentinde, indsat af broder Arne Sandahl, søster Gudrun Emilie Jørgensen, rådgiver, indsat af broder Arne Sandahl, søster Jette Oldgaard Børgesen, lærerinde, indsat af ældste Marvin Jensen.

Møderne vil i fremtiden blive holdt hver søndag morgen kl. 9,30 på restaurant »Fjordvilla«, Skolegade 21, Roskilde, og alle søstre er hjertelig velkommen.

Caroline Sørensen,
distriktspræsidentinde,
Kvindelig Hjælpeforening,
København distrikt.

Vi giver i denne måned blomster til

søstrene i Roskilde

i den nyorganiserede
Kvindelig Hjælpeforening

MISSIONÆRKVARTETTEN AFHOLDER KONCERT:

AARHUS	Folkets Hus	2. april	kl. 19,30
GRENÅ	Hotel Skandinavia	4. april	kl. 19,30
SKIVE	Logen	6. april	kl. 19,30
LØGSTØR	Hotel Du Nord	9. april	kl. 19,30
FREDERIKSHAVN	Missionshotellet	13. april	kl. 19,30
HJØRRING	Afholdshotellet	17. april	kl. 19,30
AALBORG	Håndværkerforeningen	18. april	kl. 19,30

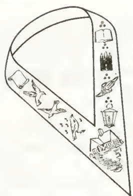

PRIMARY

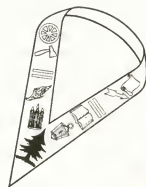

For fædre og mødre

af *Naomi W. Randall*

Telefonens vedvarende kimen lød ud til Janet Blair fra køkkenet. Et varmt smil oplyste hendes ansigt, da en stemme sagde: »Søster Blair, min søn Tommy er i din Top-Pilot-klasse i Primary. I aften har Tommy et problem. Både han og jeg trænger til din hjælp.«

Janets svar »Fortæl mig om det«, udtrykte hendes oprigtige mening.

»I næste uge«, forklarede moderen, »har vi en af min mands forretningsvenner som gæst. Han er udenbys fra og ikke medlem af vor Kirke. Vor familie har planlagt at lave en speciel familietime, medens han er her, og vi vil alle tage del i den. Tommy sagde, at han for sit vedkommende gerne ville fortælle den historie om præsident David O. McKay, der viser, at de syge gennem præstedømmets tro og magt kan blive helbredt i vore dage, ligesom de kunne i Jesu dage. Tommy sagde, at du fortalte dem denne historie i Primary sidste uge, og han syntes vældig godt om den. Jeg vil gerne være sikker på, at Tommy har alle enkelthederne rigtigt, men jeg kan ikke finde nogen beretning om denne hændelse nogetsteds. Vil du have noget imod at sige mig, hvor jeg kan få denne oplysning?«

Janets lærerindehjerte svulmede af glæde, da hun sagde: »Jeg vil være mere end lykkelig for at hjælpe dig. Beretningen om, hvorledes Præsident McKay blev helbredt for en alvorlig sygdom, blev taget fra vort lektiehefte. Den blev først offentliggjort i bogen med titlen »Cherished Experiences«. Hvis du ikke har denne bog, vil jeg være glad for at låne dig min, eller jeg kunne skrive beretninger af til dig. Jeg er glad for, at Tommy kunne lide historien og gerne vil gøre andre delagtige i den. Jeg håber, jeres ven også vil synes om den. Tak for opringningen. Ring blot, nårsomhelst du har lyst.«

Forældre, vi opfordrer jer indtrængende til at tale med jeres barns Primary-lærerinde, hvis der er spørgsmål eller tvivl i dets sind angående et princip, det har lært i Primary — særlig hvis I ikke selv er sikre på det korrekte svar. Primary-lærerinden vil byde enhver lejlighed til at besøge jer velkommen. Hun er i høj grad interesseret i, at jeres barn har den rette forståelse og rigtigt har fattet de sandheder, der bliver undervist i. Hun ved, at kun gennem den rette forståelse af dets principper kan et barn ventes at efterleve evangeliet. Hun er mere end ivrig efter at gøre alt, hvad hun kan for at gøre dette muligt. Hendes oprigtige ønske er, at vi som forældre og lærere vil *arbejde flittigt sammen for at hjælpe ethvert barn til at efterleve evangeliet.*

Til forældrene!

I Lære og Pagter, afsnit 68, vers 25 til 28, står der: »Og atter: Om forældre i Zion eller i nogle af dens organiserede stave har børn, og de ikke underviser dem i læren om omvendelse, tro på Kristus, den levende Guds Søn, og om dåb og den Helligånds gave gennem håndspålæggelse, når de er otte år gamle, skal synden hvile på forældrenes hoved. Thi dette skal være en lov for Zions indbyggere og i alle dens organiserede stave. Og når børn er otte år gamle, skal de døbes til deres synders forladelse og modtage håndspålæggelse. De skal også lære deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren.«

Primary-organisationen er en vidunderlig hjælp til forældre i det store ansvar, som her er blevet pålagt dem.

På en interessant og letforståelig måde er lektierne forberedt, så børnene fra fire til tolv år virkelig kan få en forståelse af evangeliet og dets betydning.

Disse lektier, såvel som selve Primary-organisationen, er udarbejdet under inspiration fra Herren og er en velsignelse til alle familier med børn i Zion og dens stave.

Kære forældre, tag imod denne velsignelse og send jeres børn til Primary.

Venlig hilsen
Primary distriktsbestyrelse,
Jylland distrikt.

Fastelavnsfest i Ålborg

Lørdag den 23. februar afholdtes i Ålborg fastelavnsfest for børnene i Primary og søndagsskolen.

Vi begyndte kl. 16 i kirken, Valdemarsgade, med sangen »Jeg takker dig, Fader«, hvorefter der var bøn ved broder Magnus Steffensen. Alle børnene sang så et par sange: »Giv, sagde den lille bæk«, og »Vi vil synge af glæde«.

Derefter blev der vist film. Vi så »Pas på løverne« og Søren Spætte i »En dristig pilot«, og sidst, men ikke mindst, en Chaplin film. Alle børnene morede sig og var i strålende humør. Som afslutning på en dejlig eftermiddag fik alle fastelavnsboller.

Der var 105 børn og 30 voksne tilstede. *K. D.*

HVIS JEG VAR TEENAGER

ville jeg se opad - løfte mine øjne mod himmelen

af *Carol Hinckley Cannon*

fra G. U. F.s Generalbestyrelse

Har du nogen sinde været alene ude under himmelen om natten og følt den kølige brise strejfe hen over dit ansigt, medens du så på myriaderne af stjerner over dig? Har du ladet dine tanker fantasere frit omkring, medens du grundede over det under du så? Og har du stille talt til dig selv og stillet dig selv spørgsmålene — Hvem er jeg? Hvorfor er jeg her? Hvor går jeg hen? Måske har du gentaget følgende ord, udtalt af David:

> Hvad er da et menneske, at du kommer ham i hu, et menneskebarn, at du tager dig af ham? Du gjorde ham lidet ringere end Gud, med ære og herlighed kroned du ham. *(Salm. 8:5—6).*

Og på en eller anden måde har brisen og stjernerne og nattens stemmer så syntes at fylde din sjæl med den vished, at du er noget meget specielt, skabt i Guds billede, begavet med gaver og kræfter til at udføre store og forunderlige ting; at du er her »i en viis og strålende hensigt«.

Hvis jeg var teenager, ville jeg tage mig tid til at drømme under stjernerne og meditere for at få et perspektiv over livet og hensigten med det. Jeg ville prøve at se mig selv om ti, tyve, halvtreds år og så blive klar over, at den person jeg ser, er mit eget mesterværk formet og bygget i henhold til den plan og det materiale, jeg selv har valgt.

Jeg ville prøve at se denne person, mit fremtidige selv, som en lykkelig, fuldendt, sukcesrig person, omgivet af kær familie og venner, af betydning i Kirken, respekteret i samfundet, en person med tro, ydmyghed og mod. Og så ville jeg regne den plan og fremgangsmåde ud, der var nødvendig for at gøre dette syn til en realitet.

Da jeg ikke ville have nogen mulighed for at vide, om jeg ville få mange eller få år til at fuldføre mit mesterværk, ville jeg beslutte at føje nogen styrke og nogen skønhed til dets opbygning hver dag.

Ja, hvis jeg var teenager, ville jeg drømme. Jeg ville drømme ædelt og klogt, og så ville jeg planlægge og arbejde, for at mine drømme skulle gå i opfyldelse. Jeg ville rådføre mig med de gode og de kloge, de som har haft et godt resultat ud af det arbejde at opbygge et liv. Mange ting ville jeg ønske selv at finde ud af gennem erfaring, men meget ville jeg tage imod efter andres råd. Jeg ville holde mine øjne åbne, betragte dem omkring mig, vælge det gode jeg ser hos andre og sætte det i mit eget liv. Jeg ville udforske de store lejligheder, der bød sig, for at finde det rette erhverv, finde det arbejde, som kunne udfordre mine talenter og mine interesser og skaffe bekvemmeligheder og gode chancer for mig selv og min familie. Jeg ville søge at lære noget, da jeg ved, at »Guds herlighed er intelligens« og at den konkurrerende verden, i hvilken jeg må leve, kræver et øvet sind. Jeg ville studere og overholde sundhedslovene, særlig de love, der er åbenbaret til os i ny tid, thi et sundt legeme ville være et af mine største aktiver. Jeg ville planlægge min fritid, så jeg kunne nyde naturen og udvikle mine færdigheder, læse gode bøger og lytte til god musik. Jeg ville dyrke gode venner ved selv at være en god ven. Jeg ville være dydig, ærlig, troværdig og pålidelig.

Igennem alle mine drømme, arbejdende hånd i hånd med mig, ville være den livsledsager, som jeg havde valgt. Omhyggeligt og med bøn i hjertet ville jeg ønske at vælge denne livsledsager, denne person, som vil have så megen indflydelse på det liv, jeg er ved at opbygge, som vil vandre ved min side, medens vi opbygger et hjem og opdrager vore børn, den person, som sammen med mig, i en ikke altfor fjern fremtid, vil knæle med mig ved alteret i Herrens Hus, for der at blive beseglet til mig for tid og evighed.

Ja, hvis jeg var teenager, ville jeg se op mod stjernerne på himmelen for at få svar på mine spørgsmål: Hvem er jeg? Hvorfor er jeg her? Hvor går jeg hen? Jeg ville glæde mig i den vished, som vil komme til mig, om at jeg er guddommelig, evig, et Guds barn. Jeg ville gå fremad uden frygt, tillidsfuld i den tro, at Han, som er min Evige Fader, vil høre mine bønner og være min vejleder i det store og vidunderlige kald, som jeg har fået — at opbygge et liv, mit mesterværk.

Gensidig Uddannelses Forening

GUF

DEN IDEELLE LÆRER

Hvad er det for egenskaber, der karakteriserer den ideelle lærer, *uden* hvilke hans undervisning vil slå fejl, men *med* hvilke han vil have virkelig fremgang?

For det første må han have evne til at sætte sig i andres sted.

For det andet må han have samlet sig en masse kundskab.

For det tredje må han bruge denne kundskab i sin daglige livsførelse.

For det fjerde må han være villig til at stille sig selv i skyggen.

Enhver lærer, som har disse egenskaber, vil kunne blive den ideelle lærer. Men hvis han blot mangler een af dem, vil hans undervisning slå fejl.

1. *Evne til at udtrykke sig eller meddele sig til andre*

Lærerens arbejde er ikke først og fremmest at *tilegne* sig en hel masse kundskab, men at kunne dele ud af dem, hvilket er en helt anden sag.

Vi lærere øser ustandseligt ud af vort tankeforråd og putter det i andre.

Så længe vi er tilfredse med at beholde vore kundskaber for os selv, er vi overhovedet ikke lærere. Det som skaber læreren, er hans lidenskab for at skabe dygtige elever. Men selv denne lidenskab er til ingen verdens nytte, hvis han ikke samtidig har en dygtig forestillelsesevne. Hvert øjeblik bør han styres af denne stærke magt. Vi går ustandseligt »uden for os selv« og ind i andres liv: sløve, mørke og uintelligente liv, uforståelige for alle andre end os. Dette er forestillelsesevne, det at vi skaber en sympatisk forståelse i os selv af de forhold og betingelser, andre lever under.

2. *Samle sig kundskab*

Foruden den ovennævnte evne må han have samlet sig en masse kundskab. Disse »hungrende« elever drager al deres næring fra os, og har vi, så vi kan give dem? Hvis vi intet har, får de ikke noget, men har vi en masse at give af, vil de blive beriget. Vi er den forrådskilde, de øser af. Hver gang vi nægter at tage næring til os, afskærer vi dem fra at få noget også. Måske andre er tilfredse med den kundskab, de har, men en lærer må aldrig være det. Når man forbereder en lektie, vil man opdage, at det sværeste af den, er det, som man *ikke* skal tale om. Det, man *skal* tale om, kan man sagtens finde ud af, de står jo simpelt hen anført i lektien, *men det er ikke nok.* Man må vide en masse mere, end det, der står i lektien. Man må tænke på, hvorledes de forskellige elever vil reagere overfor de forskellige problemer, man er nødt til at tænke over, hvilke emner, der absolut ikke kan diskuteres under denne lektie osv.

En og anden vil måske spørge: Hvad nytte er det til? Hvorfor skal man forberede sig til mere, end hvad lektien lige netop siger?

Det kan hver eneste ideel lærer svare på!

Det vil altså sige, at selv om et emne synes at være lille, spænder det alligevel over et stort område. Enhver lærer må kende hele det område, det dækker over, ikke blot nogle af de stier, der løber her og der på det.

Men den ideelle lærer vil ikke blot samle sig forråd for elevernes skyld, men også for sin egen. *For at være en stor lærer, må man være en stor personlighed.*

Det er ikke blot, at vi må samle forråd, *vi skulle allerede have det!!*

I det øjeblik, vi skal bruge det, er det for sent at begynde at samle det. Vi skal samle hele tiden, så det er parat i det øjeblik, vi skal bruge det. Den plan, som »Den store Lærer« brugte: at samle kundskaber i 30 år, for derefter at bruge 3 til at dele dem ud i, var meget klog.

3. *Evnen til at omsætte disse kundskaber i sin livsførelse*

Man vokser ved at lære. Man lægger ikke altid mærke til, at kundskaber ganske naturligt er en drivkraft, de er diskussionsstof, og kan »sætte brand« i de unges sind. Og det er godt nok; for når man hører om et eller andet, så er man forpligtet til at undersøge det stykke for stykke, før man akcepterer det.

Man kan på ingen måde modtage den fuldstændige kundskab om en ting på eengang, det sker bid for bid.

En bog er i sig selv en ufuldkommen instruktør. De sandheder, der findes deri, er upersonlige, og forekommer derfor at være uvirkelige. De skal fremføres af et levende væsen, før de kan interessere en ung elev. Det er derfor ikke nok, at læreren er fortrolig med dens bogstaver; han må forstå at give det liv og ånd, når han fremfører det. Han må være fuld af begejstring og af en urokkelig tro på det, som han underviser i, så andre kan mærke det, det vil skabe de samme følelser hos hans tilhørere og skabe større opmærksomhed i klasseværelset, og *det* er lærerens første opgave.

Man kan sommetider høre folk sige: »Jeg ville vel nok gerne være lærer, hvis bare eleverne brød sig om at lære noget.«

Men i så fald ville der ikke være stærkt brug for undervisning; de mennesker, som er klare over, at kundskab er guld værd, skal nok finde den *uden* undervisning. Vor hovedinteresse ligger hos dem, som ikke selv er vågne.

Det skal indrømmes, at meget ofte lader vi lærere vore klasser sidde hen

i fuldstændig passivitet, selv om vi taler om udvikling. Fejlen er ikke vor alene, kundskaben selv underviser os om hvorfor ved følgende karaktertræk:

Hvorledes tør en elev i det hele taget begynde at tage undervisning uden fra første færd fuldstændigt at åbne sit sind for det, han skal lære, uden at akceptere kendsgerninger, uden at lytte til autoriteterne, med andre ord uden at være lydig? Han bør lægge alle sine egne forudfattede meninger til side og modtage det, som er sandhed. Sandheden ægger, sagde vi før, den tvinger os til at tage stilling til den, og det er det, som er så svært for diskussionslystne naturer.

Nu er det lærerens opgave at sørge for, at denne begejstring ikke svækkes. Han skal samtidig holde balancen mellem kundskabens to yderpunkter: Fornuften og Intelligensen, og denne balance er SANDHEDEN.

Samtidig med, at en elev akcepterer kendsgerninger, d. v. s. ting, som står uomtvisteligt fast trods al diskussion om det modsatte, skulle han hele tiden bringes til at forstå, at disse kendsgerninger *netop* giver ham den rigeste anledning til kritik og diskussion, *som derefter skulle føre til handling.*

Hvis de får ham til stadig at forholde sig passiv, sløv og uimodtagelig, så er der noget i vejen med læreren. Kendsgerninger er ligefrem skadelige, hvis de påtvinges os uden at »opvække« det sind, som griber eller antager dem. Undervisningen skulle føre elev og sandhed sammen, og for at den kan det, skulle man aldrig lade eleven »bare sige Ja og Amen«, men han bør opmuntres til at tænke selv, at bruge sin iagttagelsesevne, at danne sig sine egne meninger, at dømme selv om han løber den risiko at tage fejl, eller man synes, han ikke er moden nok dertil.

Denne udvikling af ens personlighed er det store mål for undervisningen, den har sin store mulighed gennem hver elevs frihed til at vælge for sig selv og til at undersøge tingene for sig selv.

Der bør udvises lige så stor grundighed med de »små« ting, som med de »store«. Men en blot og bar overvejelse af sandheden fører ikke til noget. Der skal arbejde til; mangen en sløv og ligegyldig klasse ville komme »til live«, hvis den blev sat til at bestille noget.

Og før elevernes tanker kommer til at arbejde, er arbejdet dårligt nok begyndt.

4. *At glemme sig selv*

Og så er lærerens fjerde kvalifikation denne: At være villig til at glemme sig selv. *Hvad er sværere?*

Man kan være en ualmindelig fin personlighed, gøre en masse godt hver eneste dag, men ikke være villig til at gøre det i det skjulte.

Mange mennesker er villige til at være gode og venlige, hvis de derved kan vinde sig ros og ære. Kærlighed til ros, det er vist den skavank, vi sidst bliver kvit, men der findes næsten ingen værre skrøbelighed for en lærer. Hvis han elsker ros og anerkendelse, så kan han lige så godt opgive sit arbejde. En lærer må ikke leve for sig selv, men for sine elever og for den sandhed, som han skal fremføre. Han må se fuldstændigt bort fra sig selv og kun have sin opmærksomhed henvendt på den kundskab, han er sat til at forvalte og ikke på så underordnet en person, som den, der er sat til at meddele den.

Vi kaster vort brød ud på vandene, og hvis vi er kloge, forsøger vi ikke at spore det tilbage til os selv. Muligvis kan vore elever slet ikke se, hvad vi gør for dem og skulle heller ikke kunne se det — det er en af vore opgaver at skjule det — alligevel har de en fornemmelse af, at de år, hvor de virkelig udviklede sig, var deres lykkeligste, ... og da var vi deres lærere. Vi er derfor blandt de få, de virkelig »hænger« ved, — foruden deres forældre.

Det er bedre at være elsket — end at blive forstået

Nu er der muligvis nogle, som vil indvende, at det er umuligt at være en virkelig god lærer, og de har sandelig ret.

Enhver af de fire kvalifikationer, vi her har gennemgået, er nemlig uendelig. Der er ikke en eneste af dem, vi kan blive fuldkommen i. Der vil altid være mere at lære, mere at opnå for hver af dem. Hvert år vil vi være nået en lille smule nærmere til målet, kun for at finde, at den fuldkomne lærer blot er en talemåde. Der er altid endnu større muligheder. Selv i de fejltagelser vi gør, er der udvikling, og vi vil opdage, at de som regel er afvigelser fra de karakteregenskaber, vi her har drøftet.

Med andre ord: Hvis vi kunne blive bedre lærere, ville vi dermed også være blevet bedre mennesker. Enhver leder er samtidig en lærer; enhver moder er det. Vi er allesammen en slags lærere i det arbejde, vi til daglig udfører, idet vi på en eller anden måde påvirker de mennesker, vi omgås.

Da undervisning således er den mest almindelige af alle stillinger, er *de* heldige, som kan give deres hele liv til dette berigende studium.

(George H. Palmer i the Instructor. October 1953.)

G. U. F.s Hovedbestyrelse.

Sleeping-Party i Aalborg

Lørdag den 16. februar var der planlagt et Sleeping-party for de piger, der havde lyst til at være med. Vi samledes kl. 16,30 på »Bakken«. Vi gik straks i gang med at tilberede det, der næsten altid står først på listen, aftensmaden. Denne bestod af orm med pynt, (spaghetti). Efter at have siddet over denne ret i ca. en time, fik vi pludselig travlt. En bil standsede brat op udenfor, og vi troede, der var gæster på trappen. Hvis I har set den reklame for opvaskemidlet »Pril« i biografen, har I set os, fordi nøjagtig sådan gik det for sig her, jetalderens tempo.

Efter opvasken serveredes der nylonte og smørkage, og så gik snakken lystigt. Vi nød en lille forfriskning ind imellem, og snart efter begyndte maverne igen at knurre. (Vi er i voksealderen). Ud i køkkenet igen, og der fik vi en amerikansk tunfisk sandwich. Efter at have nydt denne, var det tid at gå til køjs. Det vil sige, vi sov på gulvet.

Vi stod op kl. 7,00, og den første ting, der var i vore tanker, var morgenmaden. Denne bestod af spejlæg, bacon, ristet franskbrød og varme smørkager. Med al vor oppakning på ryggen gik det derefter mod søndagsskolen.

Vi var alle enige om, at sammenkomsten skulle gentages, men forinden skulle navnet forandres fra sleepingparty til eating-party.

De otte i Ålborg.

Noter fra Genealogisk Forening

Distriktsformanden for København distrikt, broder *Peter Rasmussen,* meddeler, at han står til rådighed med hjælp og bistand i genealogiske spørgsmål og problemer personligt eller pr. telefon *hver lørdag kl. 14—16.* Tønnesvej 43, København S, telefon 50 66 82.

Genealogiske lektier

Til brug for Genealogisk Forening har vi duplikeret nogle lektier, taget fra SAVIORS ON MOUNT ZION (Frelsere på Zions Bjerg) af Archibald F. Bennett. Det er hensigten, at denne bog senere skal udgives i sin helhed, men indtil videre vil vi duplikere et eller flere kapitler hver måned, og disse lektier kan af de genealogiske foreninger rekvireres ved henvendelse til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F.* De vil foreløbig blive leveret gratis.

GENEALOGI

Samarbejde gennem en familieorganisation

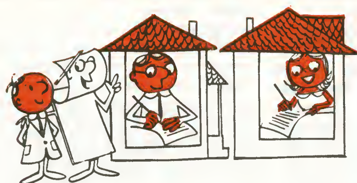

»Vidste du«, siger hr. Genealogi, »at enkelte medlemmer af den samme familie ofte udfører efterforskningsarbejde uden at de er klare over, at de laver det samme arbejde, som andre medlemmer af den samme familie har udført eller stadig er ved at udføre? Et chokerende spild af tid og arbejde!«

Efterhånden som Kirkens medlemsskab vokser, bliver det mere og mere indlysende, at genealogisk efterforskningsarbejde er et familieanliggende.

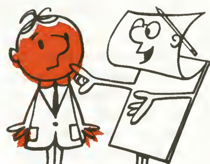

Naturligvis er der nogen, som må tage ledelsen! Det er ingen nytte til at vente på, at tante Anna eller fætter Peter begynder på at lade bolden rulle. Hvem er ansvarlig for at starte en familieorganisation? Det er du!

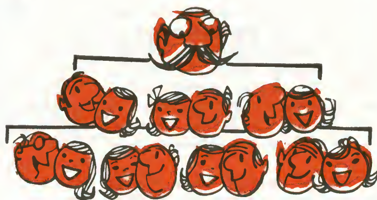

Og hvem skal du invitere til at slutte sig til dig? Alle dem, der nedstammer fra en fælles stamfader!

Dette betyder, at du må kontakte (besøge eller skrive til) alle de kendte efterkommere af oldefar Rosenkrantz.
Fortæl dem om dine planer om at starte en familieorganisation. Fortæl dem, at vi har brug for dem! Du bør fremsætte ideen på en sådan måde, at de vil ønske at slutte sig til dig.

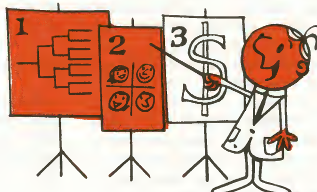

De vil ønske at vide, hvorfor du er så begejstret over en familieorganisation. Nuvel, så fortæl dem:

1. *For at udføre en eftersøgning angående deres slægt.*
2. *For at overvåge det samlede genealogiske arbejde og undgå dobbelt arbejde.*

3. For at dele arbejdet og omkostningerne ved at udføre efterforskningsarbejdet.

Fortæl dem om andre formål med at lave en familieorganisation.
At samle familiegruppe-optegnelser over alle efterkommere af oldefar Rosenkrantz,

og sidst, men i høj grad ikke mindst, at nære og bevare familiefællesskabet og kærligheden.

Er disse grunde gode nok? Det skal jeg love for!

For at kunne udføre disse formål vil du behøve funktionærer — hver med sine specielle, veldefinerede pligter.
En præsident, to eller flere vice-præsidenter, en sekretær, en kasserer, en historiker, og så videre.

Hvis familiemedlemmerne kommer fra forskellige geografiske områder, ville det være klogt at have en vice-præsident, en sekretær og en genealog valgt fra hvert hovedområde. Hvis det så er praktisk muligt, så del anerne således, at hver geografisk gruppe får ansvaret for undersøgelsesarbejdet for en bestemt afdeling af anerne.

Husk, det er vigtigt at have så mange folk som muligt til at tage del — virkelig udføre noget. At tage del er noget, der glæder folk — prøv det!

Og hvis du ønsker, de skal blive ved at være glade, så glem ikke at holde dem underrettet om, hvad der går for sig! Få sekretæren fra hver gruppe til at sende hvert medlem en kopi af hver ny familiegruppe-optegnelse, der er udarbejdet som resultat af familiearbejdet.

Glem ikke — du bør være medlem af en familieorganisation. Hvis der ikke er en, du kan slutte dig til, så start en!

PRÆSTEDØMMET

Klasseinstruktion

Et af formålene med de melkisedekske præstedømskvorum'er er at opøve og udvikle kvorummedlemmerne, så de kan forstå og udføre det arbejde, som Kirken har påtaget sig, og at lære dem evangeliet, der ikke har hørt om det og modtaget det. Stavspræsidentskabet, højrådet og stavens melkisedekske præstedøms-komité, så vel som kvorumspræsidenterne, har en bestemt pligt til at skaffe instruktioner til præstedømmets medlemmer, ikke alene med hensyn til fremgangsmåden i kvorum'et, udførelsen af ordinancer og varetagelse af deres verdslige fornødenheder, men også at lære dem evangeliet, så de bedre kan forstå Kirkens lærdomme og udføre deres pligt: at forkynde evangeliet.

Som ledere for præstedømmet bør de »sørge for, at hver klasse har en dygtig og værdig instruktør, som kender den rette lære og Kirkens fundamentale lærdomme, og at instruktøren og klassen har adgang til tekstbøger og lektiehjælpemidler.«

Instruktørerne bør forberede deres lektier grundigt og ikke stille sig tilfreds med blot at få dem læst op i klassen. De lektier, der nu er blevet udarbejdet, er overordentlig vigtige med hensyn til at give præstedømmets medlemmer en bedre forståelse af Mormons Bog, og disse lektier kan ikke gives på rette måde uden forberedelse.

Fester og sammenkomster i det melkisedekske præstedømskvorum

»Ethvert kvorum (i det melkisedekske præstedømme) bør afholde en god fest mindst hveranden måned. Disse fester bør varieres, så interessen fastholdes.« Således lyder instruktionerne i det melkisedekske præstedømmes håndbog.

En af de vigtigste pligter, der påhviler præsidentskaberne for de melkisedekske præstedømskvorum'er overalt i Kirken, er at sørge for et stimulerende, interessant og effektivt selskabeligt program for medlemmer af deres kvorum og deres hustruer. Hvis kvorum'erne fungerede som de skulle og skaffede tilstrækkelig selskabelighed for kvorummedlemmerne, ville det ikke være nødvendigt for bærerne af præstedømmet at søge underholdning i andre foreninger, klubber og lignende organisationer. Centret for deres aktivitet ville være i Kirken, og deres kærlighed og interesse ville blive koncentreret der.

Kvorum-sammenkomster kan anvendes effektivt til at få de mindre aktive præstedøms-medlemmer til at blive aktive og tilslutte sig alle kvorum'ets funktioner. Få andre aktiviteter, om overhovedet nogen, ville være så effektive til at nedbryde de skranker, der eksisterer mellem visse bærere af præstedømmet, og til at skabe den rette broderskabsånd med kærlighed og fællesskab mellem alle medlemmer af deres respektive kvorum'er. Der er mange mænd i Kirken, som er blevet ordineret som ældster, halvfjerds eller højpræster, som ikke har sluttet sig aktivt til deres kvorum. Sandsynligvis kunne størsteparten af disse ikke nås så effektivt på anden måde som de kunne gennem en kvorumfest. Efter at de har overværet en eller flere af disse selskabelige sammenkomster, ville det være meget lettere for kvorumspræsidenterne at overtale dem til at overvære deres præstedømsmøder.

Man bør også erindre, at de medlemmer, som regelmæssigt er aktive, burde føle sig tættere knyttet til hinanden. I denne retning ville fester i høj grad være gavnlige også.

Som en almindelig regel bør melkisedekske præstedømsfester afholdes på kvorumbasis og ikke på gruppebasis. Der kan imidlertid undtages fra denne regel i tilfælde, hvor distriktet er meget spredt, hvad der kan gøre det vanskeligt for kvorum'et at samles på eet bestemt sted til deres selskabelige sammenkomster. Men under sådanne omstændigheder bør gruppefester kun afholdes under ledelse af og med godkendelse fra kvorumpræsidentskabet.

Grunden til, at det ikke anbefales at afholde gruppefester, men at foreslå, at der afholdes kvorumfester mindst hver anden måned, er den, at kvorummedlemmerne bør føle sig som en enhed. Hvis der blev afholdt gruppefester i stedet for kvorumfester, ville følelsen af enhed blive på gruppebasis i stedet for på kvorumbasis. Dette kunne måske tjene til at svække kvorumsolidariteten.

Det anbefales, at præsidentskaberne for de melkisedekske præstedømskvorum'er organiserer deres fester så grundigt, at hvert medlem af kvorum'et overværer dem og tager del. Dette kan gøres, hvis der udpeges specielle komiteer til at transportere medlemmerne, og alle de, der ellers ikke vil komme, hentes til festerne af disse specielle komiteer. Hvis der kun udsendes en almindelig invitation, ville nogle af de mere passive — de, der trænger mest til festerne — lade være med at komme, men hvis disse brødre blev afhentet til festerne af komitémedlemmerne og fik følelsen af at være velkommen i alle retninger, medens de var der, og blev bragt hjem igen efter festen, ville praktisk talt alle brødrene i kvorum'et komme tilstede.

Det er Generalautoriteternes håb, at kvorumpræsidentskaberne overalt i Kirken vil blive klar over de store muligheder, der er for at opbygge broderskab og loyalitet mod Kirken gennem kvorumfester, og at de vil udføre et passende og effektivt program i denne retning i overensstemmelse med de givne instruktioner.

Talere bør overholde den tildelte tid

Dette er ikke ment som en kritik, men kun som en bemærkning samtidig med et forslag om forbedring.

En ordineret lærer, der havde fået til opgave at tale i seks minutter ved en kvartårlig stavskonference, talte tyve minutter. Han anvendte fire historier i sin tale, hvad det var indlysende, at der ikke kunne blive tid til i den tildelte tid af seks minutter. Hver enkelt af de fire historier ville have været passende. Øjensynligt var den unge mand ikke blevet instrueret om at overholde den fastsatte tid, men følte sig frit stillet til at fremsætte så meget materiale. som han ønskede, uden hensyn til den tid, der krævedes til fremførelsen.

Når talere overskrider den tildelte tid, tager de den tid, der er tildelt andre. Ved en kvartårlig konference er den person, der sædvanligvis ikke får sin rette del af tiden, det besøgende medlem af Generalautoriteterne. Dette er særlig uheldigt.

Når medlemmerne af det aronske præstedømme får til opgave at holde en tale ved et af vore møder og får en bestemt fastsat tid til det, bør lederne instruere dem og råde dem, så de undgår at påtage sig præsentationen af mere materiale, end der kan fremsættes på den fastsatte tid.

Ordinationer skal udføres til rette tid

En af de ting i vort arbejde, som kræver mest øjeblikkelig og konstant opmærksomhed, er det at ordinere værdige diakoner, lærere og præster i henhold til det aldersskema, der anbefales. Værdige mandlige medlemmer af Kirken bør ordineres til diakoner, når de er tolv år, lærere når de er femten, præster når de er sytten, og de bør anbefales til ordination som ældster, når de er tyve.

Det er farligt at vente

Vi kan ikke vurdere den skade, der kan ske overfor en værdig ung mand, hvis ordination til eller forfremmelse i det aronske præstedømme bliver forsinket ud over det tidspunkt, da han ved, det er hans privilegium at modtage den fastlagte præstedømsmyndighed.

Hvorfor kan ordinationer i det aronske præstedømme ikke blive udført for de værdige unge mænd i rette tid? Vort program er stillet op, så det kan gardere os imod en sådan kostbar forsømmelse eller forglemmelse, hvis forslagene følges.

Vi stoler på, at distrikts- og grenslederne vil følge dette program. Vi anmoder indtrængende om, at denne del af vort arbejde vises øjeblikkelig opmærksomhed og nøje følges op altid i fremtiden.

Grenspræsidentskabet bør foretage ordinationerne i det aronske præstedømme

Selv om præster »kan ordinere andre præster, lærere og diakoner«, anbefales det, at grenspræsidenten og hans rådgivere, der står som ledere af det aronske præstedømme i grenen, udfører disse ordinancer.

Værdige fædre, som er præster eller holder det melkisedekske præstedømme, kan ordinere deres sønner, hvis de ønsker det.

Præster kan til gengæld indbydes til at stå sammen med grenspræsidentskabet, når ordinationer i det aronske præstedømme udføres. Det at stå med i kredsen vil give præsten værdifuld øvelse og nogen erfaring, selv om han ikke ordinerer.

»Forvent« mere, og du vil modtage mere

Der ligger en overbevisningens magt i det at »vente noget«. Den grupperådgiver, som ved, at hans biskop eller grenspræsident venter, at han skal besøge senior-medlemmerne i det aronske præstedømme, vil arbejde hårdt for ikke at skulle skuffe ham. Den sekretær, som føler, at man stoler på ham og venter, at hans rapporter vil være nøjagtige og indsendt i rette tid, vil sætte den nødvendige kraft ind på at gøre det. Den biskop eller gruppe-rådgiver, som vinder senior-medlemmernes tillid og giver dem den følelse, at de stoler på dem, og som venter, at de skal påtage sig og udføre et givet kald eller en bestemt aktivitet, vil højst sandsynligt ikke blive skuffet.

Villighed til at ære sit eget kald, at stille sig på linie med Kirkens program, og at disciplinere sig selv til at gøre, hvad hans ledere venter af ham, sætter ham i stand til at vente det samme af dem, som han er sat til at lede.

At skabe denne følelse hos andre udvikles ved omhyggelig planlægning, god undervisning og »følgen op«, og giver ikke plads for tvivl om, hvad der ventes og hvorledes, hvornår og hvorfor en ting skal gøres. En omhyggelig kontrolleren for at se, at instruktionerne er blevet forstået og følges, er vigtigt. En oprigtigt udtrykt tak og påskønnelse af et veludført job må man ikke glemme.

Nøglen til denne forståelse findes i det at være sikker på, at hvad du venter, er rigtigt, og derefter i klart at sige, hvad du mener, og mene, hvad du siger!

Tak for alt dette . . .

af *Richard L. Evans*

Det er i sandhed smukt og rigtigt at takke folk, hver gang de gør noget for os. Det husker vi sikkert i enhver familie og i alle livets forbindelser. Dette skulle vi altid huske, at takke andre. At yde noget for andre kunne være kedeligt slavearbejde, hvis man aldrig fik nogen påskønnelse eller tak for det. Og da det at udtrykke sin tak er så vigtigt for folk, hvor meget mere vigtigt er det ikke for os alle at sige ofte tak til Faderen, Skaberen af alt. Han som gav os liv og gav os vore kære, Han som holder årstiderne i gang bestandigt, og som holder alt, hvad der er skabt, i dets rette bane. »Hos ethvert ærligt menneske«, skrev en tænksom iagttager, »findes der en instinktiv følelse af, at der bør være nogen forbindelse mellem gaven og den modtagendes værd ... Den, som værdigt modtager en gave, spørger altid sig selv, hvad han har gjort for at fortjene den ... Måske er den fineste del af en gave den ransagning af sjælen, som den bringer med sig, og jo større gaven er, jo mere frimodigt burde den, som modtager den, ransage sig selv ...« Da det er således, vil vi her foretage en indre ransagelse, og foruden vor tak til alle andre, nuværende og forhenværende, og særligt til vore kære, som vi lever sammen med, vil vi yde vor tak til Gud, fordi Han lader solen stå op, for hver dags håbefulde morgengry, for jordens skønhed, for frugtbare marker, for sundhed, for livet, for loven, for vore kæres kærlighed, for sandhed, god intelligens, »for de åbne døre i skolerne og universiteterne,« og for den gudgivne ret til frihed i tanke, handling og tale, for de patrioter, som har hjulpet med til at bevare den, for arbejde at gøre, fordi Han mildner vor dybe sorg, for omvendelse, for tilgivelse, for det privilegium at forbedre os. Og må vi udtrykke vor tak ikke »blot for den færdige høst ... for opnåede resultater ... for arbejde, der er udført«, men for arbejde, vi skal gøre, »for mennesker, så de kan hæve sig op i lyset ... for de ting, der er med til at helbrede verden, ikke blot for livet, der er levet, men for det uendelige liv, der skal komme ... for den store åbne dør ind til fremtiden ...«, for den store plan og hensigt, for løftet om grænseløse muligheder, og for livet og vore kære, som vi skal have for evigt. »Lad hvert menneske granske sit hjerte og sit liv og blive klar over ... hvor god og nådig Gud har været.«

(Fra Tempelpladsen, 19. november 1961).

Søndagsskolen

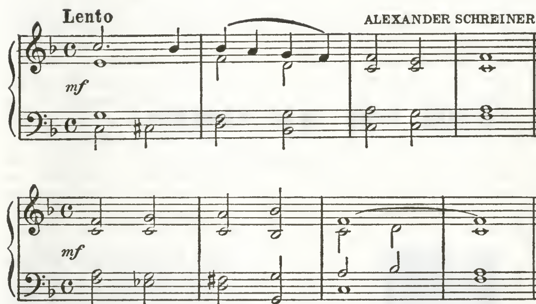

Nadververs for april:
For Senior Søndagsskolen:
»Men nu er Kristus opstået fra de døde som en førstegrøde af de hensovede.« (1. Kor. 15:20).
For Junior Søndagsskolen:
»Du skal elske din næste som dig selv.« (Matt. 22:39).

Søndagsskolesang for april:
»Kom kun til Herren«. (Nr. 140 i den blå sangbog).

For korlederne:
Denne sang bør synges *legato* med særlig vægt lagt på budskabets tekst.

Denne melodi ligger mest i det lave stemmeregister. Af denne grund må der særlig lægges vægt på klangen og det levende udtryk i denne rolige sang. Det at synge Kirkens sange bør altid have en åndelig betydning så vel som at give tilfredsstillelse for dem, der synger. Lad os være sikre på, at det at synge denne specielle sang kan blive en gudfrygtig oplevelse, som passer til sangens titel.

Det almindeligste rytmemønster i denne blide sang består af følgende: en halv node, en punkteret kvart node efterfulgt af en ottendedels node, efterfulgt af to halve noder. Lad os henlede opmærksomheden på den punkterede kvarte node og ottendedels noden; deres fordeling er det samme som tre dele til en. Dette »lange og korte« mønster, som findes i mere end halvdelen af takterne i sangen, skaber interesse så vel som vitalitet og styrke.

Det musikalske klimaks begynder i den 9. takt og nås i den 12. takt. Gentagelsen af noderne og harmonien i takt 11 giver en udmærket anledning til gradvis at skabe klimaks.

Vernon L. LeeMaster.

Den grønne håndbog for søndagsskolen

Så nåede vi frem til april måned, den dejligste af dem alle, måneden hvor alle ting bliver nye, hvor dage med lys afløser vinterens mørke, og hvor alle de sorte nøgne grene, der hele den endeløse lange vinter har kæmpet for at bevare livet i de bitre frostnætter, strækker sig i forårssolen og ødsler med miraklerne lige for vore øjne, i form af tusinder af små nye liv der klæder skov og krat, mark og eng, lige netop så nøjagtigt som det står beskrevet i Job. 38:14. »Den vendes som leret til seglet, og de fremstår som et klædebon —«. (Eng. bibelovers.) Hvilken vidunderlig oplysning til os fra vor gamle bog. Længe før mennesket vidste, at det var jorden, der gik rundt om solen, og ikke solen, der gik rundt om jorden, stod denne videnskabelige sandhed nedskrevet i Jobs bog som en tilgængelig oplysning til mennesket angående den jord det stod på, Bibelen ventede bare på en, der var tilstrækkelig interesseret i at læse og lære, så ville vi være i besiddelse af den viden, at vor jord ikke var flad, det står hos Es. 40:22. »Han er den, som sidder på jordens cirkel«. (Eng. overs.) »Han er den, som sidder på jordens kugle (globus)« (Katolsk overs. på engelsk af den latinske Vulgata). Lindbergs oversættelse på dansk lyder: »Han sidder højt over jordens bold«, således kan man som en mulig oversættelse af dette vers gengive det: »Han (Gud), som sidder over jordens kreds (den danske), cirkel, kugle eller bold«.

Hvis vi studerer dette skriftsted lidt nøjere, kan ingen mere tro på, at jorden var flad som Romerkirken gik ind for, men rund som Bibelen lærer os. Job siger, den vendes som leret til seglet, i den hebraiske grundtekst er ordet HAPHAK: HAFHA (feminin) HAFAH: (maskulin) et rodord, som betyder at vende om eller omkring, altså jorden drejes eller vendes mod seglet (solen) og modtager sit stempel, ikke som seglet til leret, men som leret til seglet — hvilket prægtigt billede af en rund jord, som drejer sig om solen og modtager lysets stempel og spirer og grønnes, så alt fremstår som et nyt

klædebon.

Nu kan man sige, at dette ikke har meget med den grønne håndbog for søndagsskolen at gøre, det er kun delvis rigtigt, for det viser os, at man kan gå på opdagelse i en bog, og går vi på opdagelse i »Håndbog for Søndagsskolen«, så kan man også opdage noget der, nemlig, at der er mange af os (jeg selv iberegnet), der ikke har læst den ordentlig igennem, i kapitel 10, der hedder: »Udvælgelse og kaldelse og indsættelse af søndagsskolens funktionærer og lærere«, står der, at vi foreslås at opsøge den nye lærer i hans hjem, når der er tid til en fyldestgørende drøftelse af det kommende arbejde, og der på alle punkter forklare den vordende medarbejder, hvad der ventes af ham, og gennemgå alle en lærers pligter for ham, før man udnævner ham, og gøre ham forståeligt, at han skal bruge tilstrækkeligt tid til en from forberedelse af lektierne, at man skal præsentere den nye lærer for eleverne i klassen og vække betydningen af gensidig respekt, give læreren enhver oplysning, der har at gøre med de problemer, der eventuelt er i klassen, og sidst men ikke mindst, gøre læreren bekendt med de muligheder, der findes i biblioteket, der står til hans rådighed, samt skitsere den hjælp, der kan opnås fra »The Instructor«. Tillige skal man vække interesse for at deltage i kursus for vordende lærere.

På side 16 står der, at forstanderen skal overbevise sig om, at læreren er bekendt med den hjælp, han kan få, og benytter den rigtigt, blandt andet være sikker på, at hver lærer i hans afdeling holder »The Instructor«, og får den fulde gavn af de hjælpemidler, der findes i den. På dette tidspunkt kom jeg i tanker om, at jeg ikke havde bestilt Instructor, og at ikke en eneste indenfor søndagsskolen har skrevet efter den, tænk engang, ikke en har haft brug for den. selv om der er sendt bud om den til alle kirker i hele Danmark, og at dette budskab er opslået på alle tavlerne i samtlige kirker.

Jo, der er såmænd meget mere at opdage i søndagsskolens håndbog, og nu kan vi jo prøve at læse den rigtigt igennem og se, om vi kan finde mere, der trænger til at rettes lidt på, for søndagsskolen er og bliver en af de allervigtigste funktioner indenfor vor kirke, den har det ligesom en plante, der ikke bliver passet, og reagerer på samme måde, hvis den ingen næring får, visner den, og hvad er en vissen plante egentlig værd.

På Søndagsskolens Hovedbestyrelses vegne, med venlig hilsen

Knud Edsberg.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Jeg vil være nådig imod jer« (L. & P. 52:16).

Formål: At vise, at det er efter Kristi natur at vise sand barmhjertighed.

Af alle Frelserens guddommelige egenskaber er barmhjertigheden en af de største. Under hele sin jordiske tilværelse demonstrerede han ustandseligt denne vidunderlige dyd. I den velkendte beretning om Den barmhjertige Samaritan stillede Frelseren spørgsmålet om, hvilken af de tre forbipasserende, der var den sårede mands næste. »Og han sagde: 'Den, som viste ham barmhjertighed.' Da sagde Jesus: '... Gå du hen og gør ligeså'.« *(Luk. 10:37).*

I den store prøve, som Frelseren måtte igennem, før Han døde på korset, udtalte Han disse udødelige barmhjertigheds-ord: »Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør« *(Luk. 23:34).*

Der fortælles en historie om en velkendt billedhugger, som fik overdraget den opgave at lave en heltestatue af Frelseren. Billedhuggeren var henrykt over opgaven og ønskede at gøre det bedste, han formåede. Han arbejdede næsten dag og nat i flere måneder. Endelig havde han fuldendt en lermodel, således som han mente, en prægtig statue af Kristus skulle se ud: en bydende statue, som skulle være et billede på styrke, herredømme og lederskab. Lermodellen blev låst inde i hans studie, så den kunne stå i fred og tørre, men da billedhuggeren senere kom og åbnede døren til sit studie, blev han chokeret ved at se, at hans mesterværk havde undergået en stor forandring, siden han gik fra det. Tiden, luftens påvirkning og en eller anden ukendt magt havde forandret figuren: hovedet var faldet forover, arme og hænder, som havde været løftet op over hovedet, raktes nu indbydende frem. Forandringen havde gjort, at figuren havde en holdning over sig af barmhjertighed og kærlighed, som billedhuggeren ikke selv havde været i stand til at skabe. Ærbødigt betragtede han dette inspirerende skaberværk og gav det den enkle titel: »Kommer til mig«.

Barmhjertighed er en af Kristi egenskaber, som — hvis den får lov at virke i vort liv — vil bringe velsignelse og lykke både til os selv og til dem, vi er barmhjertige over for.

Shakespeare udtryke denne tanke således:

Barmhjertighedens egenskab er ikke
at være anstrengt,
Den drypper som den milde regn fra
himlen.
På stedet nedenunder: Den velsigner
dobbelt;
Den velsigner den, der giver — og
den, der får ...
(Købmanden i Venedig).

Barmhjertighedens egenskab er en så nødvendig del af et vellykket og glædefyldt liv, at Herren har givet os som en virkelig befaling at skulle vise barmhjertighed. I Luk. 6:36 læser vi: »Vær I derfor barmhjertige, som eders Fader også er barmhjertig«. Herren sagde også: »Salige er de barmhjertige, thi dem skal der vises barmhjertighed« *(Matt. 5:7).*

Kvindelig Hjælpeforenings store nøgleord er: »Jesus sagde: 'De gerninger, som I ser mig gøre, skal I gøre'.« At vise andre barmhjertighed er en nødvendig del af dette værk. I sin tale til Kvindelig Hjælpeforenings søstre sagde profeten Joseph Smith: »I skal være bevæbnet med barmhjertighed ... Vis barmhjertighed.« Han sagde også: »Hvis I vil, at Gud skal vise jer barmhjertighed, så vis hverandre barmhjertighed.«

Når vi bestræber os på at overføre dette store princip til vort eget liv, så lad os huske, at barmhjertighed vil sige mere, end at man blot lader være at kritisere og dømme. Det indbefatter, at vi er positive, derved at vi viser godhed, hensynsfuldhed, forståelse, og at vi søger at gøre mest muligt godt mod dem, som muligvis har fornærmet os.

Når vi praktiserer barmhjertighed, viser vi den sande anvendelse af kærlighed i vort forhold til andre. Da — og kun da — kan vi komme ind under vor Forløsers løfte, da Han sagde: »... jeg forbarmer mig over dig med evig kærlighed ...« *(3. Nephi 22:8).*

KREDSLÆRERNES *budskab*

Syvhundrede år før Kristi fødsel så profeten Esajas i et syn om fremtiden »Herrens forløste« i ørkenen og han forudsagde, at de ville få »ørkenen til at blomstre som en rose«. *(Es. 35:1).* Sidste Dages Hellige påviser med stolthed opfyldelsen af denne profeti ved pionerernes komme til Saltsødalen og deres endelige bosætten sig i bjergene mod vest. Pionererne byggede godt. Salt Lake Templet og Tabernaklet på Tempel Square er eksempler på kvaliteten og karakteren af de bygninger, de opførte. Deres skoler, kirker, hjem og ladebygninger var mindre pretentiøse, men de var solide. Hvert hjem prydedes af træer, buske og blomster. Gærder beskyttede haverne og markerne mod det omstrejfende kvæg. Afgrøderne blev passet godt. Ejendommene gav udseende af, at ejerne var eksperter på landbrugets område. De sparsommelige pionerer holdt alting i god stand.

Vi bør vise vore boliger og ejendomme samme samvittighedsfulde opmærksomhed i dag. Det er nok lidt forhastet at betragte profetien om den blomstrende ørken som en fuldstændigt udviklet rose. Den er stadig på udviklingens stadium. Sidste Dages Hellige over hele verden kan deltage i opfyldelsen af denne profeti. Herren fortalte profeten Joseph Smith nogle af de egenskaber, Han ønskede, at Zion skulle være i besiddelse af; en af dem var skønhed:

> »Thi Zion skal tiltage i skønhed og hellighed, dets grænser skal udvides og dets stave befæstes ... Zion må stå op og iføre sig sine skønne klæder.«

Uden hensyn til, hvor i verden vi lever, skulle vi føle os som en del af Zion og gøre vort bedste for at bevare pionerernes tradition for passende vedligeholdelse af vore hjem og deres omgivelser. Visse steder ligger der nogle grimme bygninger, der trænger til at blive jævnet med jorden. Der er andre bygninger og hjem, som trænger til en grundig reparation, ellers vil de gå i forfald. Udgiften til reparationer vil i dag være rimelige, men hvis man trækker tiden ud, vil den blive mange gange større.

Enten vi bor på landet eller i byerne, bør vi sætte en vis ære i at forbedre vore hjems udseende. Nogle af os trænger til at få fat i hammeren, saven og malerbøtten, slå græsplænen lidt tiere, plante nogle nye stauder i haven og passe den bedre. På landet skal gærderne måske udbedres, gårdspladsen ryddes op, redskaberne sættes på plads, affald og kasserede maskiner køres bort. Vi mangler sommetider sans for, hvor grimt der ser ud omkring os. Men hvis vi prøver at sammenligne vort eget med en af naboernes, som vi beundrer, hjælper det sommetider. Den store Skaber har ifølge Salomon: »... skabt alle ting smukt til rette tid ...« Præd. 3:11. Lad os bestræbe os på at gøre vore hjem smukkere og behageligere at se på.

Månedlig rapport over kredslærerarbejdet i den danske mission

JANUAR 1963	Antal familier	Antal kredse	Antal lokale kredslærere	Antal missionær-kredslærere	Antal hjem besøgt	Pct. besøgt	Pct. besøgt sidste måned
KØBENHAVN DISTRIKT							
Amager Gren	130	6	12	0	15	12 %	16 %
København Nordre Gren	Intet udført						
København Søndre Gren	ingen rapport						
Nordsjælland Gren	22	3	2	2	11	50 %	38 %
Odense Gren	Intet udført						
Rønne Gren	11	1	1	2	10	91 %	64 %
Slagelse Gren	41	5	8	2	38	92 %	—
Svendborg Gren	Intet udført						
JYLLAND DISTRIKT							
Aalborg Gren	ingen rapport						
Aarhus Gren	180	8	8	8	40	22 %	17 %
Esbjerg Gren	76	8	14	2	32	42 %	49 %
Fredericia Gren	16	3	6	0	13	80 %	75 %
Frederikshavn Gren	30	3	5	2	7	23 %	23 %
Herning Gren	21	4	8	0	14	67 %	67 %
Hjørring Gren	23	1	0	2	18	78 %	74 %
Horsens Gren	29	4	6	2	29	100 %	90 %
Kolding Gren	23	2	2	2	2	8 %	—
Randers Gren	Intet udført						
Silkeborg Gren	36	1	2	0	5	14 %	—
Skive Gren	Intet udført						
Sønderborg	14	2	3	2	3	21 %	47 %
Vejle Gren	27	2	2	2	26	96 %	100 %

Tempelrejsen 1963

Tempelrejsen foregår i år i dagene 8. til 13. juli, begge dage medregnet.

Der vil blive arrangeret en fællesrejse med tog med afgang fra Danmark lørdag den 6. juli og hjemkomst søndag den 14. juli. Prisen for denne togrejse vil blive ca. kr. 305,00, heri indbefattet sovevogn begge veje. Denne pris er kun for selve rejsen. Hertil kommer så opholdet i Schweiz, som vil kunne gøres for ca. 150 kr. pro persona. Børn under 10 år vil rejse for ca. halv pris med toget, og børn under 4 år kører frit.

Såfremt der bliver tilslutning nok, vil der også blive arrangeret en rejse med bus. Der vil afgå en bus fra Ålborg og en fra København med opsamling af passagerer henholdsvis ned gennem Jylland og gennem Sjælland og Fyn. Busserne vil samles i Fredericia eller Kolding og følges ad resten af turen.

Busserne påtænkes at afgå fra Danmark fredag den 5. juli, og hjemkomsten vil finde sted mandag den 15. juli.

Prisen for busturen fra København vil blive ca. kr. 360,00, inkl. to overnatninger, morgenmad og middag på ud- og hjemrejsen. Prisen fra Ålborg vil blive ca. kr. 345,00, inkl. to overnatninger, morgenmad og middag. I Schweiz vil busserne være til rådighed mod ekstra betaling ved aftenudflugter, også for deltagere, der rejser med toget.

Vi har også fået tilbud om en *charterflyvning,* men denne kan kun realiseres med mindst 80 deltagere. Prisen vil blive ca. 500,00 for flyveturen alene.

For at vi kan planlægge rejsen, reservere sovevogn, busser, hotelophold o. s. v., er det nødvendigt, at vi i god tid får oplysning om, hvor mange der ønsker at deltage i tempelrejsen, og vi beder derfor *alle,* der påtænker at rejse, om snarest at udfylde og indsende den i dette nummer indlagte tilmeldelsesblanket. Vi gør opmærksom på, at denne tilmelding *ikke* er bindende, der vil senere fremkomme bindende blanket, men som sagt vil vi gerne allerede nu vide, hvor mange der påtænker at rejse. Også de deltagere, der rejser med egen befordring, bedes indsende blanketten, da templet i god tid skal have at vide, hvor mange vi kommer.

Blanketten bedes indsendt inden 15. april.

Missionspræsidentskabet

FØDSELSDAGE:

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

København Centrum Gren:
Mary Sørensen, Hvidkildevej 48, 70 år den 4. april.

Aalborg:
Niels Christian Iversen, 75 år den 5. april.

Roskilde:
Martinus Madsen Stokholm, 65 år den 5. april.

Hjørring:
Oscar Frederik Jensen, 70 år den 16. april.

Amager:
Emma Frederikke Jahn Pultz, 70 år den 19. april.

København Søndre Gren:
Carla Johanne Nielsen, 70 år den 24. april.

Bryllup i Amerika

Tidligere missionær i den danske mission, *Fred R. Hunsaker,* viedes den 15. marts i Logan Templet til Sharon Ward. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dansk gren organiseret i Salt Lake City

Den 27. februar er en dansk gren blevet organiseret i Salt Lake City, Utah. Som grenspræsidentskab er indsat Julius Andersen, præsident, William Ørum Pedersen, 1. rådgiver, Gustav Olsen, 2. rådgiver og Ejnar Due Jensen, sekretær.

Medlemskab i grenen er frivilligt. På det indledende møde var der 26, som tilkendegav, at de gerne ville tilhøre grenen. Mødested vil blive i et mødehus, der bliver benyttet også af De Døvstummes Gren. Grenen er tilsluttet Park Stav og fungerer under stavspræsidentens ledelse.

Tak!

Broder Peder Clausen, Baardesø pr. Otterup, har bedt os bringe følgende:

Da min moder har været alvorligt syg og lå på Odense Amts og Bys Sygehus, har jeg ved hendes sygeleje set Guds kraft, da vi salvede moder juledag. Jeg takker de to brødre, der var behjælpelig, nemlig broder Ringmann Jensen og broder Poul Andersen; jeg er fuldt overbevist om, at Jesu Kristi Kirke er den eneste sande Kirke, og at det hellige præstedømmes fuldmagt og myndighed er oprettet i de sidste dage, lad os virkelig arbejde for vor Kirke, og lad os, hvis vi en dag kan gøre noget for en broder eller søster eller et andet menneske, ikke vige tilbage for at gøre det. Det er under modgangen, vi skal kende vore venner, og jeg takker inderligt for den sympatitilkendegivelse, jeg har mødt under moders alvorlige sygdom. Jeg takker enhver broder og søster, som har vist mig venlighed i disse dage. Kan jeg engang gøre gengæld, vil det være mig en glæde at gøre det.

Ordinationer:	Til:	Ordineret af
København Centrum Gren: 17. febr.:		
Bent Giesmann Lindhardt	Lærer	Broder Knud Hentzen
Wiggo Grandt Nielsen	Lærer	Broder Ejvind Nordby Larsen
København Nordre Gren: 3. febr.:		
Arthur Sørensen	Præst	Broder Orla Rasmussen
Leif Lander Jørgensen	Diakon	Broder Harry Christiansen
10. februar:		
Dan Sparvath Auerbach	Diakon	Broder Egon Otto Auerbach
København Søndre Gren: 3. febr.:		
Dallas Jasper Andersen	Præst	Broder Harry Hvistendahl
Slagelse: 16. december 1962:		
Hans Georg Aspe	Diakon	Broder Frode Bernskov
3. februar:		
Aksel Hjalmar Blum	Diakon	Broder Frode Bernskov
Aalborg: 4. februar:		
Per Kristiansen	Lærer	Broder Leif Klitgaard
Hjørring: 17. februar:		
Hugo Johansen	Diakon	Ældste Paul O. Bingham

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
København Centrum Gren: 2. febr.:		
Niels Michael Mortensen	Ældste Dennis Von Smith	Ældste Lloyd Hansen
8. februar:		
Inga Ragnhild Beyer	Ældste Martin L. Palmer	Ældste Henning Sørensen
Susanne Hentzen	Broder Knud Hentzen	Broder Knud Hentzen
København Nordre Gren: 16. febr.:		
Britt Sparvath Auerbach	Broder Egon Otto Auerbach	Broder Egon Otto Auerbach
22. februar:		
Frederik Sørensen	Ældste Douglas Labrum	Ældste Reed M. Christensen
Rita Helga Sørensen	Ældste Reed M. Christensen	Ældste Douglas Labrum
Hanne Bak Sørensen	Ældste Frank W. Olsen	Ældste Douglas Labrum
Per Bak Sørensen	Ældste Douglas Labrum	Ældste Reed M. Christensen
Ole Bak Sørensen	Ældste Reed M. Christensen	Ældste Douglas Labrum
Tove Larsen	Ældste Richard H. Nielsen	Ældste Russell A. Williams
København Søndre Gren: 2. febr.:		
Susanne Christensen	Ældste Gren Clark	Ældste Ronald R. Eaves
Slagelse: 16. februar:		
Jørn Villy Østerberg	Ældste James Hansen	Ældste Bruce L. Roberts
Aarhus: 16. februar:		
Jan Bjørnstjerne Olsson	Broder Preben Gissel	Broder Preben Gissel
Aalborg: 26. januar:		
Holger Pedersen	Ældste John Hansen	Ældste Niel Nielsen
Elna Anna Elise Pedersen	Ældste Niel Nielsen	Ældste John Hansen
Hjørring: 16. februar:		
Hugo Johansen	Ældste Henning S. Jensen	Ældste Paul O. Bingham

Missionærforflyttelser:	Fra:	Til:
16. februar:		
Willars Call	Hvidovre	Holstebro
Rulon Skeem	Valby	Herlev
Wallace Forsgren	Herlev	Valby
Wayne Jacobsen	Helsingør	Hjørring
LaVere Terry	Aarhus	Sønderborg
Eric Lee	Holstebro	Grenaa
George Kennedy	Grenaa	Nyborg
Henning Jensen	Hjørring	Hvidovre
Elaine Jensen	Vanløse	Gentofte
Renee Andersen	Gentofte	Vanløse
Paul Robbins	Randers	Hvidovre
Thomas White	Sønderborg	Helsingør
Gerald Jensen	Nyborg	Missionskont.
Ronald Eaves	Hvidovre	Nyborg
Kenneth Tucker	Frederiksberg	Aarhus
23. februar:		
Roger Rasmussen	Roskilde	Hellerup
Richard Hintze	Amager	Missionskont.
Eldon Golightly	Missionskont.	Frederikshavn
Brent D. Petersen	Missionskont.	Aarhus
Kieth Merrill	Missionskont.	Frederiksberg
Phil Anderson	Missionskont.	Kbh. Indre By
Bruce Roberts	Slagelse	Rødovre
Bruce Watts	Aarhus	Missionskont.
Marvin Jensen	Randers	Roskilde
Henry Isaksen	Frederikshavn	Aalborg
Charles Clement	Kbh. Indre By	Missionskont.
Don V. Taylor	Kbh. Indre By	Esbjerg
Ralph Hoyal	Aarhus	Randers
Arthur Dowdle	Rødovre	Amager
Grant Bischoff	Esbjerg	Ørholm
Lawrence Knighton	Kbh. Indre By	Frederiksberg
Alvin Christensen	Husum	Slagelse
John Sorensen	Husum	Svendborg
Eva Mortensen	Vanløse	Helsingør
Renee Andersen	Vanløse	Helsingør
Thomas White	Helsingør	Vanløse
Jim Petersen	Helsingør	Vanløse
Mark Thomas	Svendborg	Aarhus
26. februar:		
Brigham S. Ostergaard	Østerbro	Odense
Danna E. Ostergaard	Østerbro	Odense
Leola Anderson	Gentofte	Missionskont.
Elaine Jensen	Gentofte	Østerbro
Daniel Edwards	Odense	Gentofte
Dennis Keldsen	Odense	Østerbro

Nye omrejsende ældster

Den 23. februar er ældste *Charles R. Clement* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Clement er født den 23. januar 1942 som søn af Pearl T. Clement, og kom til Danmark den 3. maj 1961. Han har arbejdet i Fredericia, Esbjerg, Herning, Vanløse, Nørrebro og Indre By, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Den 23. februar er ældste *Richard A. Hintze* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Hintze er født den 20. februar 1942 i Salt Lake City, Utah, som søn af Harold S. og Grace A. Hintze, og kom til Danmark den 5. juli 1961. Han har arbejdet i Herning, Hvidovre, Ringsted og på Amager, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

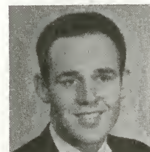

Den 23. februar er ældste *Bruce C. Watts* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Watts er født den 1. juli 1941 i American Fork, Utah, som søn af J. Clayton og Mary T. Watts, og kom til Danmark den 25. oktober 1960. Han har arbejdet i Horsens, Slagelse, på Amager og i Århus, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne de nye omrejsende ældster i det ansvarsfulde kald, der nu er pålagt dem.

VELSIGNELSER:

København Nordre Gren:

3. februar: Jan Stage Linden og Anne-lise Holst Sørensen Lindens datter, Tina Stage Linden, velsignet af broder Benny Lindén.

København Søndre Gren:

3. februar: Vagn Thorvald Røder og Ruth Johansen Røders datter, Gitte Røder, velsignet af sin fader.

Nordsjælland Gren:

3. februar: Per Meilsøe og Kirsten Jensen Meilsøes datter, Susanne Meilsøe, velsignet af sin fader.

DØDSFALD:

Odense:

Den 28. januar døde søster *Mathilde Rasmussen Clausen,* 78 år gammel, og blev begravet fra kirken i Odense. Æret være søster Clausens minde!

Dødsfald i Amerika

Søster *Margrethe Jensen*, Salt Lake City, Utah, tidligere Aarhus, døde den 18. februar og blev begravet den 21. februar. Søster Jensen har været præsidentinde for Kvindelig Hjælpeforening i Aarhus for år tilbage, før hun og hendes mand, Niels Jensen, som døde for nogle år siden, rejste til Utah i slutningen af tyverne. Æret være søster Jensens minde!

Missionærankomster:

Med S.A.S. via New York er følgende missionærer den 11. marts ankommet til den danske mission:

Dennis H. Tolboe fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Indre By, København.

John E. DeMille fra Orderville, Utah, beskikket til at arbejde i Hvidovre.

Cai J. Nielsen fra Alhambra, California, beskikket til at arbejde i Ringsted.

Arman B. Peterson fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Glostrup.

Frances Kay Lund fra Preston, Idaho, beskikket til at arbejde på missionskontoret.

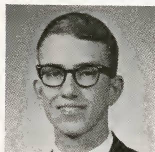
Dennis H. Tolboe

John E. DeMille

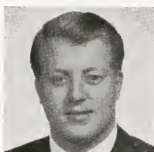
Cai J. Nielsen

Arman B. Peterson

Frances Kay Lund

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

14. marts: *Philip R. Anderson* fra Tucson, Arizona, efter sidst at have arbejdet i Indre By, København.

Gary R. Olsen fra Ogden, Utah, efter sidst at have arbejdet i Silkeborg.

K. Karl Kemp fra Santa Barbara, California, efter sidst at have arbejdet i Hellerup.

15. marts: *Leola T. Anderson* fra Olympia, Washington, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

22. marts: *Marvin W. Jensen* fra Orem, Utah, efter sidst at have arbejdet i Roskilde.

27. marts: *W. Leo Ekins* fra Hinckley, Utah, efter sidst at have arbejdet på Amager.

Roger V. Rasmussen fra LeVerne, California, efter sidst at have arbejdet i Hellerup.

Wayne Jacobsen fra Pico-Rivera, California, efter sidst at have arbejdet i Hjørring.

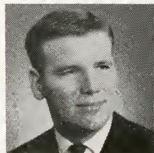
Philip R. Anderson

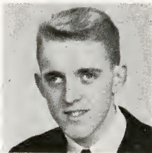
Gary R. Olsen

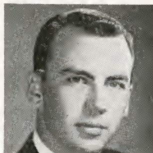
K. Karl Kemp

Leola T. Anderson

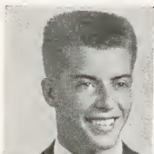
Marvin W. Jensen

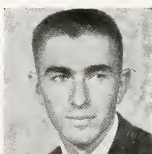
W. Leo Ekins

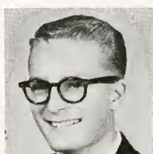
Roger V. Rasmussen

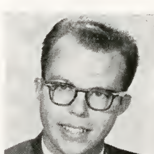
Wayne Jacobsen

stjerne post

— en kvalitets æskepost med Deres navn og adresse!

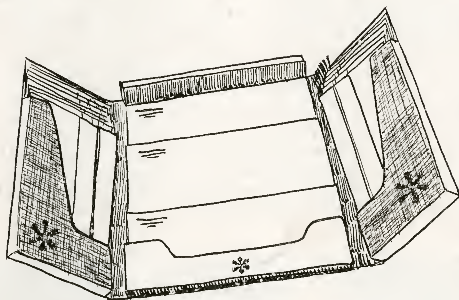

30 enkelte ark brevpapir
15 dobbelte ark brevpapir
5 kort
50 selvklæbende kuverter med »snoretræk«
(et ryk i snoren og kuverten er åben)

Kr. 27,50

Vælg Deres skrift

A) *CARL HANSEN*

B) *Carl Hansen*

C) CARL HANSEN

D) CARL HANSEN

bestil i dag hos ORACO papirvarer, Ballerup

DET VERDENSBERØMTE

TABERNAKEL - KOR

på L.P. grammofonplader

Gratis prisliste: send brevkort med navn og adr. til

UTAH IMPORT CO.

PARCELVEJ 70 B — HOLTE — TELEFON HOLTE 51

Corona TAPET

ET STORT OG FORUNDERLIGT VÆRK

(A Marvelous Work and a Wonder)

af LeGrand Richards, er nu udkommet på dansk.

Den vil i år blive brugt som lektiehefte i det aronske præstedømme, både over og 21 år, men kan med stort udbytte læses og studeres af alle Kirkens medlemmer.

Et eksemplar af bogen er sendt til hver af grenspræsidenterne, således at søskende kan se bogen der. — Prisen er kr. 15,00, og bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet pr. giro nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. — Husk på talonen at skrive, hvad der ønskes.

PERSONLIGE

Båndoptager «Major« sælges. Henvendelse til Bjarne Gram, telefon (01) 75 44 01.

Klaver søges i København. Opgiv pris, mærke og stand i billet mrk. »Klaver«.

Annoncer under »Personlige« må være redaktionen i hænde den 10. i måneden før udgivelsen. De koster kr. 2.00 pr. linie a 38 enheder.

Klaverstemning kr. 15.-. Keld Neumann Johansen, Banefløjen 10, Brønshøj, København.

Kører De i bil til Templet og har en plads tilovers, skulle De avertere den her.

Det læses af alle danske mormoner.

Improvement Era for Juni 1962 søges til indbinding. Missionens bibliotek, Priorvej 12, København F.

Bolex C 8, 8 mm kamera med tele, vidvinkel og normallinse samt nærindstillingsudstyr til salg. Billet mrk. »Smalfilm« til Den Danske Stjerne.